

**BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
„NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI**

MILESCIANA

Revistă de promovare a culturii vasluiene

**Nr. 5,
aprilie 2019**

Colegiul de redacție:

Director editorial: Voicu Gelu Bichineț

Redactori: Liliana Moga, Alina Tanasă

Coperta: Luminița Șerban

Tehnoredactare și multiplicare: Sorin Talpalaru

ISSN: 1841-4133

CUPRINS

Un nou început.....	5
În fapt, mi-am făcut datoria!.....	6
Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, la semicentenar.....	15
Cenacul „ProLITERA”.....	21
Pași spre muza senectuții.....	24
Câteva considerații despre TANKA.....	32
Câteva considerații despre HAIKU.....	33
Câteva considerații despre SENRYU.....	35
„Mlădițe Literare” – Ediția I.....	37
Seara de carte Harry Potter.....	39
Vlad Poiană.....	41
Alina Tanasă.....	44
Gheorghe Alupoaci, la 75 de ani.....	48
Constantin Macarovici, universitarul clujean cu origini negreștene	51
10 ani fără Grigore Vieru, „fratele mai mare al vasluienilor”.....	57

„După-amiezile culturale la Vaslui”	64
Veniamin Costachi, un sfert de mileniu de la naștere.....	67
Seară de poezie.....	70
Lansări de carte.....	71

Un nou început

Mă întrebam cum este posibil ca, în alte locuri, lucrurile trainice, valoroase, să se dezvolte de la o etapă la alta, iar la noi, să reîncepem sisific aplicarea ideilor de demult. De ce oare nu avem vocația continuității și mișcării progresive pe o spirală și acceptăm orbita circulară cu revenirile inevitabile în punctul de plecare în demersul și existența noastră?

Îmi doresc atât de mult ca valorile și caracterele puternice alături de care lucrez să-și capete deprinderi sănătoase, statornice ca preocupare și cu firești dorințe de mai bine, iar eu, atât cât pot, să le sprijin și să le ofer garanția promovării muncii lor de calitate.

„Milesciana” este la un nou început de drum și sper din tot sufletul să-și urmeze zborul ascendent și neîntrerupt. Este publicația noastră ce oglindește zbucium, trăiri, sentimente, împliniri și muncă. Poate nu este genul de publicație așteptat și dorit de toți cititorii, dar sunt convins că este un început viguros, cu potențial și cu perspectivă. Numărul următor, cu siguranță, va fi mai bun decât cel de astăzi și mai puțin bun față de cel de poimâine.

Zbor frumos, „Milesciana”, spre sufletele cititorilor și ale truditorilor din biblioteci!

***Voicu Gelu Bichineț,
Director Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui***

În fapt, mi-am făcut datoria!

*„Există o carte pentru fiecare moment
de cumpănă în existența fiecăruia dintre noi.
Nefericit cel ce nu găsește cartea potrivită
la momentul potrivit!”
Adrian Pinte*

Îmi este deosebit de plăcut să mă adresez publicului vasluian, prieten al Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul”, în momente aniversare, care răsfoiesc pagini importante din istoria activității sale: 50 de ani de când Biblioteca Raională Vaslui devine bibliotecă județeană, ca urmare a reformei administrativ - teritoriale, și 15 ani de la apariția primului număr al revistei „Milesciana”. Constituite într-un singur eveniment, îl consider un real prilej de a urmări minunata aventură a cărții în trecut, în prezent și în viitor căci „Cărțile sunt faruri înălțate la malurile mării imense a timpului” - Edwin Percy Whipple, eseist și critic american.

Și eu fac parte din istoria acestui timp, așa cum pot spune și mulți dintre foștii și actualii colegi! În 1983, pe 16 februarie, am venit la Biblioteca Județeană în calitate de director. Trebuie să mărturisesc, deși nu cu plăcere, că, în ciuda entuziasmului meu, nu am avut parte de o primire pe măsură! Detaliile nu-și au rostul.

Cum este bine știut că obstacolele sunt pentru a le depăși, mi-am asumat răspunderea managementului acestei funcții, mi-am făcut un ideal din ceea ce trebuia să ofere o instituție publică de rang județean iubitorilor de lectură și am pornit pe un drum al devenirii eu, noi și biblioteca.

Timpul nu a avut răbdare și activitatea instituției a marcat pași importanți în realizarea unor obiective importante, desigur dezvoltate pe ceea ce predecesorii inițiaseră. Însă era nevoie de o nouă perspectivă în abordarea conceptului de bibliotecă publică, de implicare a bibliotecarilor în răspunderea pentru realizarea obiectivelor specifice, de formarea unei echipe care să depună efortul necesar pentru a determina așezarea acestui templu al învățăturii în locul cuvenit, de instituție de referință în comunitatea din care face parte, ca veritabil spațiu comunicațional.

S-a pornit cu adaptarea de ordin structural a serviciilor de bibliotecă pentru a le face rentabile valorificând orice oportunitate, de a pune în lumină oferta în concordanță cu nevoile publicului utilizator și achiziția de documente de bibliotecă pe baza investigării nevoii de carte a publicului într-un context de limitare a

mijloacelor bugetare și de constrângeri referitoare la costuri. S-a acordat o importanță deosebită diversificării mijloacelor de informare asupra colecțiilor de bibliotecă și a compartimentului Informare bibliografică, cu o atenție deosebită pentru „Bibliografia locală” în vederea punerii în valoare a personalităților științifice, culturale și din alte domenii. Această activitate va cunoaște cu adevărat o dezvoltare după anul 2000 datorită modernizării instrumentelor de lucru, ca urmare a informatizării serviciilor de bibliotecă și creșterii numărului de bibliotecari specialiști, care au datorat de a pune în valoare *memoria culturală locală*.

În anul 1986, Biblioteca își extinde spațiul cu cca. 400 metri pătrați, unde se amenajează birourile de prelucrare, serviciul metodic, contabilitatea, legătoria și secția de periodice, nou înființată.

Se acordă o atenție specială diversificării activităților de bibliotecă pe grupe de vârstă și se înființează, în cadrul secției pentru copii, „Ludoteca”, un concept nou pentru bibliotecile din România, prin care se urmărea învățarea drumului către bibliotecă mai devreme și inițierea copiilor și a însoțitorilor (părinți, bunici) de către bibliotecari în formarea abilităților pentru joc și folosirea cărților adecvate vârstei lor.

Se înființează o filială în zona industrială, în localul Trustului de Construcții, și puncte de împrumut cu carte științifică la Întreprinderea de Aparare de Măsură și Control și la Fabrica de Materiale Izolatoare.

Festivalul Umorului „Constantin Tănase”, inițiat sub conducerea lui Valentin Silvestru, organizat de Comitetul Județean de Cultură, cunoștea, cu fiecare ediție, o și mai amplă organizare și, la sugestia criticului de teatru, la Biblioteca Județeană se înființează „Biblioteca Umorului”, din păcate, desființată în 1990.

Activitatea metodică în bibliotecile publice din comune era greu de realizat după desființarea posturilor de bibliotecari încă din 1977. Activitatea era atribuită unui cadru didactic care era remunerat cu o indemnizație nesemnificativă și își desfășura activitatea după un program stabilit de primărie, mai mult sau mai puțin respectat. Chiar și în aceste condiții, datorită intervențiilor repetate ale reprezentanților Bibliotecii Județene, fiindcă toți bibliotecarii au fost implicați în îndrumarea metodică, s-a revigorat viața bibliotecilor comunale. Abia după 1990 s-au reînființat posturile de bibliotecar în toate comunele și aceste instituții au devenit locuri de referință pentru lectură și educația culturală a comunității.

Dimensiunea educativă a bibliotecii a fost susținută de activități de animație culturală atât la Biblioteca Județeană, cât și la celelalte biblioteci din sistemul public: municipale, orașenești și comunale. S-au bucurat de un real succes prin calitatea organizării și prestigiul personalităților care susțineau actul cultural: „Luna cărții la sate”, „Luna cărții în instituții”, activități din programul național al Ministerului Culturii și „Zilele cărții pentru copii”, „Salonul de carte”, „Târgul de carte”, „Salonul Cărții pentru copii”, activități inițiate de Biblioteca Județeană.

În anul 1989, Biblioteca Județeană Vaslui organizează o manifestare de mare amploare dedicată centenarului morții lui Eminescu, la care participă mari personalități ale peisajului cultural românesc, printre care: Petru Creția, Amita Bhose, Dimitrie Vatamaniuc, Georgeta Mitran și alți eminescologi. Cu această ocazie, au fost prezentate volume din *Integrala Eminescu*, apărute la Editura Academiei, și volumul de „*Poesii*” de Mihai Eminescu, prima ediție, apărută sub îngrijirea lui Titu Maiorescu, Editura Librăriei Socec & Co., cu „Notă asupra ediției” de Petru Creția, redactor Georgeta Mitran, editată prin fotocopiere de Editura Academiei. În centenarul morții lui Eminescu, publicul vasluian a avut privilegiul de a se întâlni și cu profesorul universitar Zoe Dumitrescu Bușulenga, eminescolog, critic literar, și Virgil Cuțitaru, eminescolog, critic și istoric literar, jurnalist.

Pentru memoria culturală a acestor locuri aș menționa câteva nume ce au oferit momente memorabile atât pentru istoria bibliotecii, cât și pentru sufletul auditoriului: Alexandru Piru - critic și istoric literar, Eugen Simion - critic și istoric literar, Ovidiu Drimba - istoric literar român (lucrări dedicate istoriei culturii), Octavian Paler - scriitor, eseist, jurnalist, editorialist, Gheorghe Zarafu - scriitor, redactor la Editura „Ion Creangă”, Viniciu Gafița - redactor-șef la Editura „Ion Creangă”, Constantin Clisu - scriitor, Grigore Ilisei - scriitor, jurnalist, redactor Radio Iași, Corneliu Ștefănache - scriitor, director al Bibliotecii Centrale Universitare "Mihai Eminescu", Horia Zilieru - poet, jurnalist, Corneliu Sturzu - poet, jurnalist, prozator și eseist, Vicențiu Donose - prozator, Liviu Pendefunda - poet, Ștefan Oprea - prof. univ., dramaturg, jurnalist, Ioanid Romanescu - poet, Teodor Pracsiu - jurnalist, critic de teatru și critic literar și, desigur, aș mai putea continua cu alte distinse personalități ale culturii românești, ale căror nume rămân în amintirea noastră prin cărțile lor, prin imortalizarea autografelor ce le-au lăsat pe cărțile din colecțiile bibliotecii și păstrate în colecția: „Cărți cu autograf”.

Deși amintirile mă copleșesc cu fiecare detaliu pe care mi-l reamintesc, voi accede într-un alt timp, deja cu o altă istorie!... Nu voi povesti evenimentele care s-au succedat, poate o va face altcineva, fiindcă nu vreau să fiu acuzată de subiectivism! Menționez doar că, în circumstanțele istorice date, în ianuarie 1990, am lăsat locul de director pentru cei ce-și revendicau dreptul pentru această funcție și am ocupat postul de bibliotecar la Serviciul Completarea Colecțiilor, Evidență, Clasificare, Catalogare.

Pentru că îmi era greu să asist, din interior, la deteriorarea multor realizări pentru care depusesem efort și investisem pasiune, timp, încredere, se diminua chiar și prestigiul instituției, am hotărât să mă întorc la misiunea mea de dascăl și, în urma concursului de ocupare a postului pentru catedra de limba și literatura română, la 1 septembrie 1995, m-am titularizat în învățământ la Școala Gimnazială nr. 4 „Elena Cuza” Vaslui, unde mi-am susținut examenele pentru obținerea gradului didactic II și, respectiv, I. Deși nu am întrerupt niciodată activitatea de profesor, acum reveneam la dragostea dintâi, după mulți ani, dedicată exclusiv muncii de profesor, pentru care am dovedit pasiune și vocație. „La susținerea lucrării de gradul I, doamna Elena Poamă s-a prezentat la un înalt nivel academic, cucerind publicul asistent și pe membrii comisiei” - din *Semne grafice de recunoștință*, autor Gheorghe Alupoaei, vol. 2, Editura Pim, Iași, 2015, p. 134.

Dar, nu pentru multă vreme, fiindcă în decembrie 1997, de data aceasta la sugestia multora dintre foștii colegi, revin în funcția de director al Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul”, în urma concursului de ocupare a postului, cu speranța renașterii activității bibliotecii. Am alături de mine oameni de bună intenție și pornim împreună o nouă etapă ce avea să marcheze rezultate spectaculoase! Instituția este sprijinită în dezvoltarea ei de Consiliul Județean, de președintele de la acea vreme, Ion Manole.

Un nou început! La nivel național, bibliotecile publice intraseră într-un program de promovare a rolului deosebit de important, pe care îl au în comunitate, propus de Asociația Națională a Bibliotecilor Publice din România, ca structură asociativă pe criterii profesionale, în colaborare cu Ministerul Culturii. Scopul era să promoveze la nivel național un sistem de biblioteci publice moderne, adaptate nevoilor comunităților pe care le deserveau.

În acest context, am aderat la managementul activităților operaționale în cadrul programului național de informatizare a bibliotecilor publice. Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” traversează o etapă de reconsiderare și

adaptare a rolului și misiunii sale în comunitate. Vorbim de reasezări și reconfigurări ale serviciilor de bibliotecă, de ajustarea ofertei la nevoile utilizatorilor și de acomodare a membrilor comunității cu o nouă relație utilizatori-bibliotecă, din perspectiva dezvoltării și modernizării prin trecerea de la stadiul de „bibliotecă tradițională”, reprezentată prin spațiu, colecții și împrumutul de carte la stadiul de „bibliotecă hibridă”, în care, pe lângă serviciile tradiționale, sunt importante informația, serviciile de informare și folosirea bibliotecii de la distanță prin utilizarea internetului. Realizăm o nouă configurație a instituției care i-a schimbat imaginea la nivel local, național și chiar mai mult în era europeanizării și globalizării informației.

Aș menționa pentru acest moment aniversar al Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” câteva dintre momentele importante:

- înființarea Serviciului Informatizare în anul 1998, când se pun bazele realizării și gestionării sistemului integrat de bibliotecă prin achiziționarea softului Tinlib;
- implementarea proiectului cu finanțare europeană „Biblioteca virtuală” și organizarea Simpozionului cu același nume, cu participarea unor specialiști în domeniu de la Biblioteca Națională, biblioteci publice și universitare din țară și Republica Moldova;
- înființarea Sălii Multimedia și Sălii de Limbi Străine;
- extinderea atribuțiilor în domeniul Marketing de bibliotecă, Asistență metodică de specialitate și Activități culturale în cadrul Serviciului metodic;
- reorganizarea Serviciului Informare bibliografică și orientarea spre satisfacerea mai largă a nevoilor publicului;
- reînființarea Sălii de Periodice, unde se pun bazele creării instrumentelor de evidență și informare pentru presa achiziționată de-a lungul timpului;
- realizarea de investiții pentru dotarea cu mobilier, îmbunătățirea condițiilor de depozitare a colecțiilor și extinderea spațiului pentru servicii cu publicul și pentru serviciile de specialitate ale instituției;
- extinderea relațiilor de colaborare cu instituții naționale și internaționale, foruri științifice și culturale cu care colaborează și asigură prezența unor personalități de seamă la evenimentele Bibliotecii Județene „N. M. Spătarul”: universitățile ieșene - Universitatea „Al. I. Cuza” și Universitatea de Arte „G. Enescu”, Universitatea București, OSIM, Academia Română, Biblioteca Pedagogică Națională „I.C. Petrescu”, Uniunea Editorilor din România, Consiliul Internațional al Cărții pentru

Copii și Tineret (I.B.B.Y.) Secția Națională, Ambasada Spaniei - Institutul Cervantes, Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” Chișinău, Biblioteca Națională a Republicii Moldova ș.a.

- continuarea desfășurării unor activități care se bucurau de încrederea și admirația publicului înainte de 1989:

✧ *Salonul de Carte*, organizat anual, manifestare de înaltă ținută spirituală la care au participat personalități deosebite ale științei, culturii și literaturii române atât din județ, cât și din țară și Republica Moldova: academicieni, reputați profesori universitari, actori, scriitori etc.;

✧ *Seratele muzicale* susținute de compozitori, muzicologi de renume, soliști remarcabili, animatori ai vieții artistice ieșene, care au indus participanților sentimente și emoții deosebite;

- realizarea unui palmares bogat de activități dedicate unor evenimente culturale remarcabile:

✧ *Simpozionul „De la Tulsidas la Eminescu”*, realizat în anul 2000 cu sprijinul Asociației Culturale Româno-Indiene: Academia Internațională „Mihai Eminescu”, reprezentată de George Anca, scriitor român specializat în indianistică, traducător și eseist privind literatura sanscrită, literatura antropologică, la care au participat profesori de la Universitatea Cambridge, Marea Britanie;

✧ omagierea unor personalități: aniversarea poetului Grigore Vieru - 70 de ani de la naștere; aniversarea academicianului Eugen Simion - 70 de ani de la naștere, prilej cu care s-a desfășurat la Vaslui, în premieră, o minisesiune a Academiei Române și a fost lansată cartea *Manual de trudire a cuvântului*; i s-a oferit titlul de cetățean de onoare al municipiului Vaslui; aniversarea reputatului profesor și eminescolog Theodor Codreanu - 60 de ani de la naștere;

✧ susținerea și promovarea unor scriitori locali ce reprezintă memoria culturală a locului prin activități de lansare a cărților publicate, întâlniri ale publicului cu autori vasluieni;

- înființarea Filialei Județene I.B.B.Y. și a Centrului European al Cărții pentru Copii și Tineret, cu tematică istorică, pe lângă Biblioteca Județeană „N. M. Spătarul”, în noiembrie 2006;

- realizarea, în 2001, a monumentului patronului spiritual al bibliotecii, Nicolae Milescu Spătarul, cu prilejul sărbătoririi a 365 ani de la nașterea marelui cărturar, umanist, diplomat al secolului al XVII-lea, operă a sculptorului Gheorghe Alupoaei;
- susținerea bibliotecilor din Republica Moldova prin realizarea unor proiecte cu finanțare europeană, cu sprijinul Consiliului Județean Vaslui, în parteneriat cu Raionul Hîncești și Raionul Leova;
 - ✧ la înființarea Centrului de Informare și Documentare pentru Tineret în Raionul Leova, s-au făcut donații de carte și s-a acordat sprijin logistic pentru informatizarea Bibliotecilor Leova și Hîncești cu participarea unor specialiști ai Bibliotecii Județene „N. M. Spătarul” de la serviciul de specialitate;
 - ✧ s-a înființat *Biblioteca Virtuală*, orientată mai întâi către bibliografia școlară, necesară românilor de pretutindeni;
- implementarea proiectului cu finanțare europeană „Teatrul fără frontiere - Caravana veselă”, în parteneriat cu Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” Chișinău; organizarea unor saloane de carte la Bibliotecile Raionale din Leova și Hîncești; organizarea unor activități de promovare a scriitorilor și editurilor de pe ambele maluri ale Prutului care au dus mesajul culturii românești, au contribuit la îmbogățirea limbii române, la însușirea scrierii cu grafie latină în Republica Moldova;
- înființarea Filialei de carte românească „Nicolae Milescu Spătarul” la Hîncești, Republica Moldova;
- donarea de carte la Casa Limbii Române „Nichita Stănescu” din Chișinău, Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” Chișinău, Biblioteca Națională a Republicii Moldova, biblioteci din alte raioane ale Republicii Moldova: Soroca, Ungheni, Ialoveni, Edineț, Cantemir;
- participarea, din anul 2003, a Bibliotecii Județene „N. M. Spătarul”, ca partener al Bibliotecii Naționale „Ion Creangă” Chișinău, la Concursul „La izvoarele înțelepciunii”, activitate care a înscris pagini de istorie pentru relația dintre copiii din județul Vaslui și cei din Republica Moldova;
- organizarea de tabere științifice județene cu participarea lui Alexandru Mironov, publicist, scriitor și critic literar SF, secretar general al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO în perioada 2001-2008, care asigura echipa de cercetători pentru programul taberelor;

- editarea revistei „Milesciana”, începând din 2004, publicație care consemnează momente importante din activitatea atât de generoasă a instituției care o patronează.

Sper ca acest prilej al aniversării apariției revistei „Milesciana” să aducă un plus de bucurie celor ce o vor susține moral, material și fizic și deopotrivă cititorilor ei!

Și așa, din zi în zi, din an în an, am ctitorit, împreună cu oameni minunați, un labirint în universul cărții, în interiorul căruia trebuia să-mi croiesc un drum către ieșire la un moment dat! Recunosc, refuzam să-l caut, dar mai ales să-l găsesc, mă simțeam confortabil cu cât realizam mai mult și, mărturisesc, aveam o strategie pe termen lung. Împărtășeam cumva sentimentul lui Jorge Luis Borges: „Eu mi-am imaginat întotdeauna Paradisul sub forma unei biblioteci, alte persoane consideră că ar fi o grădină, alții și-l pot închipui ca un palat, eu l-am imaginat întotdeauna ca o bibliotecă și aici mă aflam eu...”. Dar a venit decizia de la forul tutelar, Consiliul Județean Vaslui, care hotărăște: „Doamna POAMĂ ELENA se eliberează din funcția de director adjunct al Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, ca urmare a îndeplinirii, începând cu data de 31.03.2009, a condițiilor cumulative de vârstă standard de pensionare și a stagiului minim de cotizare. Vaslui, 3 aprilie 2009”. Fac precizarea, pentru coerența datelor, că îndeplineam funcția de director adjunct de la 1 noiembrie 2007.

Iubiți cititori, articolul meu este o pledoarie pentru relația carte - bibliotecă, bibliotecar - utilizator în „aventura” intelectuală a cărei rigoare o dă puterea cărții pentru că în jurul ei gravitează toate întrebările, căutările, proiectele, visele. Mă simt onorată că destinul meu s-a împletit cu destinul Bibliotecii pentru aproape un sfert de veac, jumătate din anii pe care îi celebrează de la declararea statutului de bibliotecă județeană! Mulțumesc tuturor celor ce mi-au dat încredere: Consiliului Județean Vaslui, instituțiilor cu care am colaborat, presei vasluiene, naționale și din Republica Moldova, colegilor care m-au susținut și s-au implicat pentru a face adevărate sărbători din evenimentele care ne-au asigurat credibilitate, încredere, prestigiu instituțional!

Folosesc și acest prilej pentru a-l felicita pe domnul director Voicu Gelu Bichineț pentru continuarea proiectelor de susținere, dezvoltare, reprezentare a Bibliotecii Județene „N. M. Spătarul”, atât în plan județean, cât și național, pentru activitatea tumultuoasă de animație culturală și punere în valoare a creatorilor locali,

a operelor lor, și nu numai, creând astfel o adevărată atmosferă culturală a municipiului și județului Vaslui. Îi mulțumesc domnului director pentru că mi-a oferit cu fiecare vizită a mea în bibliotecă un elegant gest de colegialitate și, desigur, pentru că mi-a creat această posibilitate de a fi aici la aceste evenimente aniversare ale bibliotecii în care este integrată și aniversarea zilei mele de naștere.

Desigur, acest jubileu marchează o nouă etapă în apariția revistei și conținutul va reflecta crâmpie din viața Bibliotecii Județene „N. M. Spătarul”, care și-a câștigat și menținut un loc binemeritat în peisajul cultural datorită celor care o legitimează: „Bibliotecarii – această nobilă breaslă de intermediari ai înțelepciunii tipărite... reprezentanți merituosi și vrednici de stimă” - Aurel Baranga - site-ul: Citatepedia.ro

Pentru că gândurile mele ajung la cititori grație revistei „Milesciana”, transmit, prin paginile ei, cele mai alese gânduri de prosperitate Bibliotecii Județene „N. M. Spătarul”, sub auspiciile căreia apare, revista să aibă colaboratori dedicați și talentați care să-i înobileze paginile cu articole și imagini care s-o facă atractivă și să-i asigure permanența. Întregului colectiv îi doresc sănătate, dragoste și putere de muncă, pricepere și dăruire în nobila misiune de a gestiona acest tezaur de înțelepciune.

**Elena Poamă - profesor, bibliotecar,
fost director al Bibliotecii Județene „N.M. Spătarul”, Vaslui,
11 martie 2019**

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, la semicentenar

În anul 1968, orașul Vaslui a devenit municipiul de reședință al județului cu același nume, în contextul reorganizării teritorial-administrative a României, prin care se desființau regiunile și raioanele de inspirație sovietică revenindu-se la tradiția românească a județelor.

Astfel, biblioteca publică din noul municipiu reședință de județ capătă o nouă denumire: Biblioteca Județeană Vaslui.

Istoria propriu-zisă a Bibliotecii Județene a început, însă, în anul 1951 când s-a înființat Biblioteca Raională Vaslui, în urma constituirii sistemului de biblioteci publice din România. Inițial, instituția a avut un fond de carte de 6000 de documente, obținut din redistribuiri de la biblioteci importante din țară, precum Biblioteca „Gh. Asachi” din Iași și Biblioteca Centrală de Stat, dar și din donații de la persoane particulare. A funcționat într-un imobil pe strada I.C. Frimu, în trei încăperi care serveau ca săli de împrumut pentru adulți și copii, având trei angajați: un bibliotecar-șef, un bibliotecar și un mânăuitor de carte. Doamna Mariana Pavlov, responsabilul bibliotecii, a fost și prima din istoria acestei instituții cu studii de specialitate în domeniu, ea fiind absolventă a *Școlii medii tehnice de bibliotecari* din București.

La conducerea bibliotecii i-a urmat doamna Cecilia Petcu, sub conducerea căreia biblioteca a primit, în anul 1960, la concursul bienal al bibliotecilor, premiul I pe regiunea Iași și mențiune la nivel național. În 1962, la același concurs, când biblioteca se afla în grija doamnei Cleopatra Zugravu, a obținut același premiu I și titlul de „Bibliotecă model”. În același an, s-a introdus și accesul liber la raft. La 15 iulie 1965, biblioteca a trecut sub conducerea domnului Constantin Peptu.

În 1968, biblioteca, la conducerea căreia a trecut din nou doamna Cecilia Petcu, a fost mutată în alt imobil, tot pe strada I.C. Frimu, în clădirea actualului Palat de Justiție, unde funcționează Judecătoria Vaslui.

Odată cu această mutare, s-a mărit și schema de funcționare: s-au înființat secția pentru copii și legătoria, s-a organizat un serviciu metodic de îndrumare și control al bibliotecilor din județ. Secția pentru copii și-a desfășurat activitatea în Casa Mavrocordat, având un fond de carte foarte mare, de 18.000 de volume, rezultat din preluarea fondului de la Palatul Pionierilor.

Sub îndrumarea doamnei Maria Bucur, una din cele mai inimoase bibliotecare ale instituției, au fost inițiate aici activități de popularizare a cărții (cercul de îndemânare, diminețile de poveste etc.). Secția pentru copii a avut o filială mobilă în parcul orașului, Copou, unde, în fiecare duminică, doamna Maria Bucur pune la dispoziția celor aflați într-un moment de recreere cărți și jocuri distractive. La această secție a bibliotecii au venit în schimb de experiență bibliotecari din toată țara, iar munca doamnei bibliotecare a fost întotdeauna recunoscută și apreciată.

Biblioteca a avut, o perioadă, filiale la Moara Grecilor și la Brodoc și a organizat manifestări de popularizare a cărții, schimburi de experiență, consfătuiri cu cititorii și întâlniri cu autori.

Din anul 1970, la conducerea bibliotecii a fost doamna Eugenia Moldoveanu, bibliotecar dedicat muncii sale. În cei 12 ani, cât a condus instituția, aceasta a cunoscut un intens proces de dezvoltare.

În anul 1972 biblioteca s-a mutat în actualul sediu, pe strada Hagi Chiriac nr. 2, realizându-se completarea, diversificarea și modernizarea colecțiilor și serviciilor.

Din anul 1974, o lungă perioadă, Biblioteca Județeană a organizat „Salonul de carte” și, lunar, concerte simfonice și recitaluri de muzică, susținute de instituții profesioniste din Iași; din anul 1977, „Târgul de carte”, iar din 1978, „Salonul Cărții pentru copii”.

În anul 1980, s-a desfășurat la Vaslui „Colocviul național de geometrie și topologie <<Gheorghe Vrânceanu>>”, la care au participat 114 matematicieni din toate colțurile țării.

Printre obiectivele majore ale bibliotecii s-a numărat preocuparea permanentă de completare a colecțiilor și de perfecționare a serviciilor, trecându-se la organizarea științifică a acestora și la realizarea principalelor instrumente de informare și documentare: cataloagele alfabetic, sistematic, topografic, pe colecții etc. Valorificarea colecțiilor s-a realizat prin respectarea programelor lunare și săptămânale, în anul 1982 biblioteca înregistrând 10000 de cititori și 150000 de volume împrumutate. S-au desfășurat și acțiuni de popularizare a cărții în cadrul „Lunii cărții la sate”, „Lunii cărții în instituții”, „Zilele cărții pentru copii” etc.

În anul 1983, conducerea bibliotecii a fost preluată de doamna Elena Poamă, care a continuat activitățile inițiate de doamna Eugenia Moldoveanu, făcând din *Salonul de Carte* o manifestare de înaltă ținută spirituală.

În anul 1986, spațiul bibliotecii a crescut cu opt încăperi de circa 400 de metri pătrați, unde s-au amenajat birourile de prelucrare, metodic, contabilitate, legătoria și secția de periodice, nou înființată.

Trei ani mai târziu, tot sub conducerea doamnei profesor Elena Poamă, a avut loc la Biblioteca Județeană Vaslui o manifestare de mare amploare dedicată celor 100 de ani de la moartea marelui poet Mihai Eminescu, la care au participat mari personalități ale peisajului cultural românesc, printre care Petru Creția, Amita Bhose, Dimitrie Vatamaniuc și Georgeta Mitran. Cu această ocazie, au fost prezentate, în premieră la Vaslui, primele volume din *Integrala Eminescu*.

Din 1990 a revenit la conducerea instituției doamna Eugenia Moldoveanu, la a cărei sugestie biblioteca a căpătat numele marelui cărturar Nicolae Milescu Spătarul, personalitate de seamă a secolului al XVII-lea, născut pe meleagurile vasluiene. În același an, ca urmare a schimbărilor sociale, au fost scoase din colecțiile bibliotecii aproximativ 7000 de volume.

Festivitatea de dezvelire a plăcii memoriale cu numele lui Milescu Spătarul a avut loc la 29 ianuarie 1992, iar a bustului marelui cărturar, în 2001, prilej cu care au participat personalități locale și de rang național. Autorul bustului, sculptorul Gheorghe Alupoaei, s-a preocupat de prezentarea acestuia în maniera barocă, având în vedere perioada în care a trăit Nicolae Milescu Spătarul.

La conducerea bibliotecii a venit, în anul 1994, domnul Ioan Măță; specialist în biblioteconomie, s-a remarcat ca un foarte bun metodist, îndrumând cu profesionalism activitatea bibliotecarilor comunali.

În perioada 1998-2007, director al Bibliotecii Județene a fost doamna Elena Poamă. Sub îndrumarea sa au avut loc importante acțiuni de modernizare a bibliotecii prin achiziționarea de computere și echipament electronic, a programului de bibliotecă TINLIB, de mobilier, organizarea de numeroase activități culturale la nivel național și internațional, crearea Filialei de Carte Românească de la Hâncești, Republica Moldova și a Filialei Județene Vaslui a Secției Naționale a Consiliului Internațional al Cărții pentru Copii și Tineret – I.B.B.Y. În septembrie 2004 a apărut primul număr al revistei „Milesciana”, prilejuită de evenimentele culturale ale Bibliotecii Județene.

Din 2006 s-au concretizat progrese substanțiale în dezvoltarea serviciilor prin accesarea fondurilor de finanțare nerambursabilă de la Comisia Europeană și

derularea unor proiecte de anvergură: *Biblioteca Virtuală*, *Caravana Veselă* și *TinArt*, pentru toate categoriile de utilizatori, cu parteneri din Republica Moldova.

Din ianuarie 2008, activitatea Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” s-a desfășurat sub conducerea actualului director, profesor Voicu Gelu Bichineț.

În același an, Biblioteca Județeană a început organizarea Concursului de literatură satirico-umoristică (secțiunea carte și secțiunea manuscris) din cadrul Festivalului de Umor „Constantin Tănase”, desfășurat bienal.

Începând cu anul 2010, Biblioteca Județeană coordonează activitatea Programului Național „Biblionet - Lumea în biblioteca mea” în județul Vaslui, asigurând accesul gratuit la informații prin intermediul noilor tehnologii și activitatea de instruire a bibliotecarilor și utilizatorilor în cadrul Centrului Județean de Formare.

În anul 2011 Biblioteca Județeană a aniversat 60 de ani de cultură la Vaslui. În același an a debutat Programul „Biblioteca de Vacanță” cu activități recreativ-educative pentru copii cu vârste cuprinse între 6-15 ani în perioada verii (atelierul de jocuri – scrabble matematic, șah; atelierul de pictură; atelierul de origami; cursuri de limbi străine, cursuri de bune maniere; ora de povești etc.).

În anul 2013, Biblioteca Județeană a inițiat „Lectura în parc”, activitate constând în servicii de lectură pentru comunitatea vasluiană în Parcul „Copou” în perioada verii. Din luna decembrie a aceluiași an, în preajma zilei patronului spiritual, Nicolae Milescu Spătarul, Biblioteca Județeană a început să organizeze acțiuni culturale (colocvii de literatură, istorie, lansări de carte, concursuri literare, dezbateri, recitaluri muzicale, spectacole de teatru etc.) în cadrul „Zilelor Bibliotecii”.

În anul 2014, Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui a fost selectată ca partener în proiectul „*Raftul cu inițiativă – Dezvoltarea de programe de voluntariat în biblioteci*”, proiect implementat de Pro Vobis - Centrul Național de Resurse pentru Voluntariat, Cluj-Napoca și Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România și finanțat prin Granturile SEE 2009-2014, în cadrul Fondului ONG în România. Proiectul a oferit intervenție personalizată complexă în profesionalizarea muncii cu voluntarii și dezvoltarea capacității de a implementa programe de voluntariat. Sesiunile de instruire privind *Managementul programelor de voluntariat și Managementul voluntarilor* au cuprins informații, instrumente, exemple practice și exerciții menite să dezvolte competențe de lucru cu voluntarii, bazate pe nevoile identificate în biblioteci.

În cadrul Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui a fost implementat programul de voluntariat *Un mediu curat – o viață sănătoasă* după care, coordonatorii de voluntari, Luminița Șerban, șef serviciu Relații cu publicul, și Lăcrămioara Gina Păun, bibliotecar, au dezvoltat programul de voluntariat *Călător pe drumul culturii*. Printre beneficiile programului de voluntariat se numără poziționarea instituției ca bibliotecă activă, modernă, vizibilitatea la nivel comunitar și național, capacitatea crescută de a recruta și a lucra cu voluntari din diferite categorii (elevi, studenți, cadre didactice etc), contribuind la dezvoltarea de noi servicii care servesc nevoilor comunității.

În luna decembrie a anului 2014, Biblioteca Județeană a inițiat, în parteneriat cu Universitatea „Al.I. Cuza” Iași, „După-amiezile culturale la Vaslui” reprezentând o serie de conferințe lunare, pe teme culturale.

Prestigioasa revistă de cultură „Baaadul literar” apare din anul 2017 sub egida Bibliotecii Județene Vaslui. Primăvara anului 2017 este marcată de înființarea Cenuclului literar „ProLITERA”, concretizare a unei dorințe mai vechi a directorului Voicu Gelu Bichineț și a profesorului de limba și literatura română Pavel Toma, care este și președinte. Ședințele se desfășoară lunar la sediul bibliotecii și, cu fiecare întâlnire, crește numărul creatorilor și iubitorilor de literatură. Cenuclul are drept obiectiv principal descoperirea de noi talente, încurajarea acestora pe drumul arderii interioare și promovarea lor atât pe site-ul bibliotecii, cât și prin redactarea unei reviste care să cuprindă creațiile lor. În prezent, cenuclul numără peste 20 de membri, iar una dintre marile satisfacții este aceea că, între timp, unul dintre autorii de versuri prezent la ședințe a publicat un volum de poezii, el însuși recunoscând că frecventarea cenuclului l-a impulsionat.

Toamna anului 2018 marchează și debutul Concursului de creație literară „Treptele devenirii noastre”, care are drept reper emblematic sărbătorirea Centenarului Unirii și se adresează creatorilor din România, Republica Moldova și Ucraina.

În prezent, colecțiile bibliotecii sunt înregistrate în proporție de 100% în baza de date electronică, utilizând sistemul integrat de bibliotecă Tinread.

Prin multitudinea activităților desfășurate (lansări de carte, conferințe, expoziții, activități muzicale etc.), Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui este

o instituție a cărei evoluție a transformat-o într-o componentă principală a vieții culturale din comunitatea vasluiană de astăzi.

Liliana Moga - Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

Cenacul „ProLITERA”

Cenacul **”ProLITERA”** a luat ființă în luna mai a anului 2017, desfășurându-și activitatea sub patronajul Bibliotecii Județene ”Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, propunându-și două domenii de activitate: creație literară: poezie, proză, dramaturgie, eseu, epigramă etc.; organizarea de activități cultural-artistice (conferințe, seminarii, dezbateri, tabere de creație ș.a.), în concordanță cu obiectivele propuse:

- Să fie parte activă în efortul de creștere valorică și promovarea culturii vasluiene;
- Să descopere și să încurajeze tinerele talente printr-o critică constructivă a creațiilor prezentate în timpul ședințelor de cenaclu;
- Să sprijine scriitorii care vor să debuteze;
- Să editeze o revistă online sau/ și în ediție tipărită;
- Să editeze anual o antologie a cenaclului; selecția materialelor pentru revistă și antologie va intra în atribuțiile comitetului de conducere;
- Să obțină sprijin din partea autorităților locale, naționale, de stat sau private pentru editarea cărților membrilor săi și a revistei cenaclului;

- Să organizeze concursuri de creație literară la nivel local, județean sau interjudețean și tabere de creație pentru membrii cenaclului;
- Să găzduiască lansări de carte, conferințe, colocvii, comunicări științifice;
- Să colaboreze cu alte cenacluri din țară și din străinătate pentru schimburi de experiență.

În contextul școlar vasluian, în care există 6 licee și 10 școli gimnaziale, cu elevi ale căror preocupări sunt și artistice, pe lângă cele alte „n” atracții ale tehnologiei avansate și ale vârstei, apariția unui cenaclu literar nu putea fi decât benefică. În primul rând, pentru că acest cenaclu se vrea a fi o școală de creație, un mediu în care elevii/ adolescenții pot efectiv învăța cum să scrie, ce să scrie, fiind familiarizați cu tehnicile prozodice, cu formele fixe ale poeziei, cu genurile și speciile literare, cu stiluri artistice etc.

Din acest punct de vedere, și în al doilea rând, cenaclul este și o formă de culturalizare, de educație artistică și estetică menită să completeze sau să fixeze informații pe care ei le au deja din mediul școlar, dar pe care le întâlnesc aici într-un context nou, informal, în care îndemnul cel mai frecvent este: *Citește!* și mai apoi *Scrie!*

În al treilea rând, cenaclul este un mediu pozitiv, încurajator, optimist, care cultivă stima de sine, unde se caută aprecierea celor mai neînsemnate/ importante reușite și unde spiritul critic este unul constructiv, printr-un dialog pertinent, sincer, astfel încât observațiile făcute pe marginea textelor citite să nu fie greșit interpretate altfel decât ca o cale de orientare a creatorului pentru găsirea celor mai potrivite formule artistice în care să-și aștearnă inspirația.

De asemenea, cenaclul este o alternativă la stresul cotidian și la capcanele tehnologiei avansate. Aici, cel puțin pentru două ore în care se desfășoară ședința de cenaclu, dar și acasă, unde este nevoie de un timp acordat lecturilor propuse, de un alt timp acordat creației și revederii producțiilor proprii, tinerii scapă de telefoane, tablete, laptopuri, concentrându-se pe farmecul lecturilor și pe satisfacția așternerii pe hârtie a unor gânduri, sentimente, frământări, răspunzând provocării de a le citi apoi și supune unei analize de grup.

În al cincilea rând, cenaclul este o formă de promovare a valorii, prin participarea la concursuri de creație literară, la concursurile și olimpiadele școlare,

constituind un exercițiu util de export a propriei imagini și de raportare la o concurență activă, care nu poate fi decât pozitivă.

Acest cenaclu se adresează cititorilor și creatorilor de literatură în general, dar are drept grup - țintă categoria tinerilor talentați care nu s-au consacrat încă în plan literar, indiferent de activitatea desfășurată și de domeniile de interes, atât timp cât nu contravine regulamentului și nu aduce prejudicii de orice fel membrilor/simpatizanților săi (politice, antisemite, denigratoare), fiind interzise dezbaterile și propaganda politică în cadrul ședințelor de cenaclu.

Întâlnirile de cenaclu au loc în ultima zi de joi din lună, între orele 17,00-19,00 sau, în situații speciale, la date care vor fi anunțate pe site-ul Bibliotecii Județene, și se desfășoară în incinta Bibliotecii Județene.

Activitățile cenaclului au drept scop atragerea de noi membri și promovarea lor prin mijloacele pe care Biblioteca Județeană le are la dispoziție: site-ul instituției, site-ul cenaclului, adresa de facebook, mass-media locală etc.).

Cenaclul este o activitate liberă, de reconfortare, cu deschidere către membrii săi care pot propune și susține financiar diverse activități literar-artistice. Orice activitate/ manifestare a cenaclului se va face cu respectarea prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare al Bibliotecii Județene "Nicolae Milescu Spătarul" și al cenaclului.

Activități propuse pentru anul 2019:

- Lectura în cadrul cenaclului a creațiilor literare ale membrilor săi;
- Discutarea în manieră critică și constructivă a creațiilor;
- Selectarea celor mai bune texte în vederea publicării lor în revista cenaclului (în format electronic și/ sau imprimată);
- Întâlniri cu scriitori consacrați din țară și străinătate;
- Colaborarea cu alte cenacluri literare;
- Organizarea de manifestări cultural- literare: lecturi publice, saloane literare, colocvii cu o tematică prestabilită etc., cu participarea membrilor cenaclului.

**prof. dr. Pavel Toma, Liceul Tehnologic „Ion Mincu” Vaslui,
Președintele Cenaclului „ProLITERA”**

PAȘI SPRE MUZA SENECTUȚII*

O călătorie în timp, cu bucuria redescoperirii, regăsirii și înțelegerii rădăcinii și filonului scrisului meu. Un exercițiu de memorie agreabil, plin de emoție, pigmentat cu dragoste. Nu neapărat un „inventar” al urmelor presărate pe un drum de decenii, ci, mai degrabă, o re-constituire a pașilor nevedeți cu răbdare și timiditate pe minunata cale a creației literare. Pana scrisului mi-a fost, întru început, un firav fulg, care s-a alcătuit pe sine treptat, sub binecuvântarea grației divine. Indiferent de stadiul creșterii sale, am păstrat-o permanent și am ospătat-o în cămăruța de curat a sufletului, sub oblăduirea gândului bun. Astfel, cu ea la purtător, trecut-au ani după ani, travaliul scrisului meu durând mult timp, cu frâne și opriri voite și nevoite, autoimpuse ori libere de vrerea mea, astfel parcursul literar a fost în salturi, viața socială, educația, profesia, familia..., toate, fiind pe primul plan. Și astfel, m-am strecurat prin năvalnica apă curgătoare a timpului, adevărat duș scoțian până la senectute, de fapt, până la începutul „Actului trei” al vieții, după cum se exprimă actrița Jane Fonda.

Din primii ani ai școlii din comuna natală, îmi aduc aminte de dibăcia cu care găseam rime unor versuri, însăilându-le cu naivitatea vârstei în șiragul neted, alteori dezlânat al poeziei. Iar, acolo unde rimele șugubețe nu se dădeau găsite, mă mulțumeam cu compuneri apreciate de învățătoare și profesoara de limba română. Mult mai târziu, în anii studenției, mergeam uneori la întâlnirile unor cenacluri literare din Iași, împreună cu colega și buna mea prietenă de-o viață, scriitoarea, poeta, traducătoarea, editoarea, doctor în sociologie, Valentina Teclici, care debutase

cu poezie, pentru mine, magistrul strălucit în arta scrisului și nu numai. Îmi plăcea atmosfera în care scriitorii, poeții citeau din creația lor și eram doar ochi și urechi. Mă fascinau discuțiile, comentariile, argumentarea calității unor poezii și texte în proză.

Un episod frumos îmi stă viu în minte. Profesoară de filosofie la liceu, am mers la o Sesiune națională de comunicări cu elevul meu care obținuse locul întâi pe județ. Elevi, profesori, filosofi din toată țara. După discuțiile aferente întâlnirii, un antren general ne-a cuprins pe toți. Cineva a rostit prima epigramă, apoi au urmat altele. Erau deosebit de savuroase, am simțit totul ca o provocare, o nadă viu colorată care m-a atras și, momită fiind astfel, am simțit declicul inspirației prin care au curs pe hârtie câteva epigrame. O colegă a văzut ceea ce am scris și a anunțat auditoriul că doresc să citesc. A fost prima oară când am citit în public propria-mi creație.

După o scurtă carieră în învățământ, m-am angajat la biblioteca județeană, unde am avut ca prieteni de nădejde, cărțile. O perioadă de acumulări, lecturi esențiale au contribuit la temelia instruirii și formării. Miracolul unei biblioteci nu se poate descrie în cuvinte. O bibliotecă enciclopedică echivalează cu istoria civilizației umane și a întregului univers, de la creație până în prezent. În cele șase zile lucrătoare ale săptămânii, mă îmbăiam în izvorul lin curgător al literaturii, artei, culturii, istoriei, științei... Am început să scriu medalioane ale unor personalități locale și naționale, proză scurtă, impresii de călătorie, cronicile literare, eseuri și interviuri publicate în revista instituției și alte publicații periodice. Mărturisesc faptul, fără teama de a greși, că toate acestea făceau parte din hrana cea de toate zilele. Hrană plină de aromă binefăcătoare, îndulcită de lirismul poeziei, a cărei sorginte limpede, cristalină se află în doină, baladă, cântec bătrânesc... și condimentată cu umorul specific românilor, asigură și nutrește de veacuri curățenia sufletească, credința, înțelepciunea, curajul, vitejia și alte virtuți ale neamului românesc. Sigur că, uneori, am simțit și un gust amar, mult prea amar pentru papilele gustative ale doritorilor de literatură bună și cultură autentică, atunci când primeam circulare prin care eram înștiințați să scoatem din circuitul lecturii cărțile unor autori valoroși, intrați în dizgrația regimului. Marele nostru avantaj (al lucrătorilor din instituție) era faptul că aveam acces la depozitul în care erau aceste cărți, înfruptându-ne copios din bogăția conținutului lor. Minunata profesie de bibliotecar mi s-a potrivit ca o mânășă din cea mai fină dantelă pentru

mintea care iscodea sursele de documentare, pentru inima care simțea imboldul și fiorul creației și pentru mâna care mi-a purtat pana.

Și în această perioadă am avut un înger păzitor, far deschizător de drumuri, pe renumitul profesor doctor în filosofie, Petrea Iosub, cu care am colaborat până a fost chemat la Domnul. Dacă ar fi să-i zugrăvesc un portret acestui filosof instruit, înțelept și combativ, în aceeași măsură, mare și adevărat dascăl pentru multe generații, prieten de nădejde, OM de o calitate și probitate morală desăvârșite, ar fi prea puține însușiri menționate aici.

Dragostea, întotdeauna, este creatoare. La împlinirea a șase ani a primei mele nepoate, am simțit impulsul de a o surprinde cât mai plăcut. De mică o luam la bibliotecă și era impresionată de multitudinea și varietatea cărților, de tot ceea ce îi citeam. Cunoscând-o foarte bine, știind ce-i place, dar și ce nu-i place, am început a scrie încet, cu răbdare, poezie cu poezie, povestire după povestire, asezonate cu imagini și fotografii pentru două cărți, consilier editorial fiind Valentina Teclici, un autor cu mai multe volume publicate, un poet cu premii naționale.

O poartă larg deschisă spre lumină în creația mea a fost întâlnirea cu poemele de inspirație niponă (haiku, senryu, tanka, gogyohka, haibun). M-a uimit structura atât de restrictivă (versuri, silabe și multe alte reguli...), dar am înțeles că „esențele tari se țin în sticle mici”. Doar strop de enunț poate cuprinde universuri întregi. Am perceput aceste poeme ca fiind ceva miraculos, bijuterii lirice, perle nestemate. Am simțit că mi se potrivește acest stil, parcă făceau parte din ființa mea și am început să scriu. Participarea la mai multe concursuri naționale mi-a fost răsplătită cu mai multe premii. De această dată, am fost binecuvântată de prezența unor corifei ai poemului de sorginte japoneză: Ana Urmă, Corneliu Traian Atanasiu, Florin Ciobîcă, Dan Norea, Petru Ioan Gârda..., care prin comentariile poemelor mele, sugestiile și criticile pertinente ale domniilor lor m-au ajutat să învăț alfabetul construcției, să sesizez și să înțeleg tâlcul imaginii, să exerseze umorul subtil și descrierea feerică...

Am prins și mai mult curaj și apetitul pentru scris s-a îndreptat, într-un mod neașteptat, imprevizibil chiar și pentru mine, într-o altă direcție, spre poezia în vers alb. Simțeam că eram doldora de simțiri, trăiri, idei, imagini... ținute doar pentru mine, ceea ce mi s-a părut a fi o atitudine egoistă. Conștientizam tot mai mult că mai am multe de spus, de scris, și-n nopți târzii, împreună cu sinele meu, ne-am promis sinceritate deplină și am purces la un proces de construcție lirică, pe care am vrut-o a

fi o punte între trecut și viitor, pentru a trăi clipa. Cu certitudine, pot afirma că prin scris am întâlnit în ceas de taină, la timp potrivit, corabia de care aveam atâta nevoie. Această corabie lirică m-a purtat cu grație pe orice vreme, fie însorită și blândă, fie plină de un noian de valuri, de intensități și mărimi diferite. Scriind, am înțeles că poezia este un monolog interior, o căutare de sine, o evadare din labirintul vieții, e amintire și visare. Este un mod de a sta de veghe, o cale de a te reinventa; te descoperi pe tine însuși pentru a te dăruia celorlalți, spunând ceea ce nu ai îndrăzni să spui altfel. Poezia este clipa și infinitul, este stropul și oceanul, este licărul și soarele, dezlănțuire și cumpătare, freamăt și liniște, încătușare și libertate. Poezia este pocalul din care ne împărtășim. Este cupa din care ne adăpăm sufletul însetat de frumos, lumină și iubire. Este focul aprins de o scânteie divină.

Onor muzei pe care am așteptat-o cu multă răbdare și m-am bucurat ori de câte ori își arăta chipu-i angelic, ținându-mi companie și împletind împreună canavaa unui poem sau a unei proze. Și din acest motiv cred că nimic nu este întâmplător, muza m-a îmbrățișat mai tandru la senectute și sub auspiciile ei binevoitoare mă simt încă verde pe ogorul vieții, oglindă a sufletului.

În întreaga creație l-am simțit mereu aproape pe bunul Dumnezeu, și-I mulțumesc în fiecare clipă. Mulțumesc îngerilor cu chip de om, personalități ale literaturii, culturii și spiritualității române și, alături de cei menționați mai sus, adaug cu toată prețuirea pe scriitoarea, poeta și editoarea Mariana Gurza (poeta cu suflet de înger), scriitorul, cineastul și jurnalistul Ben Todică (ambasador onorific al românismului în lume), scriitorul și poetul Nicolae Mușat (bariton și apostol al ortodoxiei), poeta Ana Anton, scriitorul și dramaturgul Dan Plăeșu, ilustrator de carte pentru copii Elena Ciubotaru, critic literar Georgeta Petre..., care mi-au dat suflul pentru a-mi stimula curajul, dorința să zbor pe aripi de vers și să navighez pe piste netede de proză. De la „*Fragmente de spiritualitate românească*”, cu un popas pentru dialog amical cu „*Petrea Iosub - Un destin exemplar*” și, împreună prezentând cititorilor pe academicianul, economistul român de talie mondială „*Anghel Rugină - Omul și savantul*”, mi-a venit ideea să mă copilăresc și să trimit câteva „*Raze de soare pentru Sara*” (*versuri pentru copii*); de ce? pentru că „*Așa vreau eu*” (*povestiri pentru copii*), după care am simțit imperios nevoia unor „*Reflecții filosofice*”, aducând „*Odă prieteniei*” (*Jurnal de călătorie în Noua Zeelandă*) și căutând cu bucurie „*Izvoare nescacate*” (*Însemnări despre oameni și cărți*) pentru că „*Doar cu*

pana inimi” (*tanka*), putem înțelege „*Starea vremii azi*” (*senryu*) și să ne bucurăm atunci când „*Ninge pe-oglanda lunii*” (*haiku*), stând la taifas „*Ochi în ochi cu luna*” (*tanka și pentastihuri*) pentru a descoperi „*O corabie la timp potrivit*” (*poezii*), admirând cu toată ființa un „*Pui de pasăre măiastră*” (*versuri pentru copii*). Prin publicarea scrierilor mele în volume de autor ori antologii, în reviste de prestigiu pe suport hârtie și în mediul virtual, din țară și din străinătate, feedback-ul primit a fost mai mult decât încurajator, chiar onorant.

Cu adevărat, a scrie este un miracol, o taină divină. O poveste frumoasă, adevărată pe tărâmul verde binefăcător al ierbii, primăvara, al florilor curcubeu cu miros de fân cosit estival, al frunzelor multicolore, care umile simt că a sosit timpul să se desprindă de brațele calde ale copacilor, dând prilejul nisipului din clepsidră cernut prin vechea sită a cerului să plutească grațios, așternând covorul alb, imaculat al iernii. Asemenea naturii, trecem și noi prin anotimpuri spre viața fără anotimp și cât nu este prea târziu să ne bucurăm de întreaga creație a Domnului și să înmulțim talantul dăruit nouă, spre bucuria semenilor.

*Eseu scris la invitația scriitorului, poetului și editorului George Roca în cadrul proiectului „**Taina Scrisului**”, care cuprinde o sută de scriitori români din întreaga lume.

O CORABIE LA TIMP POTRIVIT PREA TÂRZIU, MAMĂ!

O mare abandonată
un far vâslind tăcerea gândurilor.

O corabie la timp potrivit
ancorează în inima mea.

Sădesc primul pom
în care cântă anotimpurile
în culorile curcubeului
înșirate pe fruntea orizontului
pierdut și regăsit.

Dezleg zăgazurile unui râu liniștit
seninul delicat al surâsului
adapă câprioara însetată.

Îmbrățișez un boboc de nu-mă-uita
și-mi deschid irișii speranței.

Citesc într-o carte
cuvinte aripi deschise
felinare aprinse
în castanii în floare.

O privighetoare fără nume
trubadur celest
la căderea serii
în calde armonii
îmi cântă doar mie
despre dragoste.
Și ție, pentru că altfel
polenul n-ar mai fecunda
bucuria clipei.

O corabie la timp potrivit
dragostea ta ancorează
în inima mea.

Dragostea noastră.

Creștem și tot puii mamei suntem,
greșim dar în ochii ei n-avem nicio vină
și avem toate drepturile din lume,
îi ascundem multe, dar ea simte starea noastră,
putem să avem toate bogățiile pământului
ea tot vrea să ne mai dăruiască,
putem să știm câte-n lună și-n stele
ea tot ne mai dă un sfat,
nu e nevoie să ne străduim să ne iubească
ea ne iubește implicit, necondiționat, fără limite.

Iar noi nu observăm
când îi răsar firele albe,
pentru noi este mereu tânără,
nu vedem când puterile-i scad,
noi o știm întotdeauna puternică
pentru că ea face ce-i cerem
și multe în plus,
nu ne oprim să-i ștergem lacrimile,
care-i inundă ochii uneori,
nu-i cunoaștem dorințele, temerile, durerile,
ale noastre sunt mai importante.

La un moment dat îi auzim
ultimul strigăt, ultimul geamăt,
ultimul suspin înainte de a pleca.

Ne trezim dintr-un somn prelung
împovărați de lucrurile nespuse la timp,
conștientizând că suntem eroii negativi
dintr-o poveste pe care doar EA
a făcut-o cea mai frumoasă.
Înțelegem prea târziu
că toate răătăcirile de moment,
ezitățile de circumstanță,
amânările fără motiv
ne-au împiedicat să-i spunem
simplu și la timp:

MAMĂ, te iubesc.
Te rog, iartă-mă!

PICTÂND CU ALB PE ALB

scufundată
într-un vis aievea
mă las purtată
de-o mică furtună
patinez pe apele împietrite
ale unui îngheț timpuriu
pozez unui portretist
meticulos
dar cu capul în nori
apoi înaintez ușor
și pășesc prin albul așezat
din care zvâcnește
cuvântul fierbinte
de fraze născător

apăs clapele
pianului interior
chipul mi se-nseninează
prind vigoare
deschid
jurnalul inimii
pictesz cu alb pe alb
și mă regăsesc
în floarea de ierbar
dialogând cu
propriul orologiu

mă-mbrac ușor
cu vechile petale
mă scald în mireasma
adâncului trăirilor
mă îmbăt
cu varietatea culorilor
și mă simt
binecuvântată
de îmbrățișarea
curcubeului
din anii de-altădată

VINO, IUBITE!

Vino, iubite
să ne plimbăm
prin marele atelier
al cunoașterii,
inspirând vraja
aștrilor neadormiți!

Să îmbrăcăm
pala de foc a iubirii
în frânturi de răsfaț
clipe de-ncântare
la ivirea primilor muguri
în brațele fragede
ale inimii
pe platoul zorilor
sub mlădierea
vibrantului senin
al cerului
care se topește
printre pleoape suave
în surâsul ochilor
atingându-ne discret
cu mișcări lente
ca într-un vals de Brahms.

ILUZII FĂRĂ NICIUN MIEZ

Se-ntoarce
să mai vadă o dată
orașul cu cerul împurpurat
de răsăritul soarelui
de-acum propriul său apus.

Cu chipul livid,
pleoapele roșii
și ochii încercănați
privirea i se pierdu
pe drumul deșirat
printre copacii în floare
și borne kilometrice
într-o contemplare absentă.

La capătul drumului,
cu spatele-i gârbovit
și mersul șovăitor
poartă în mână
o valioară ușoară

FLAGRANT DELICT

ne depărtăm
tot mai mult
unul de altul
de noi înșine
și de Dumnezeu
jucăm personaje
cărora nu le aparținem
fără să percepem
impostura
n-avem putere
să le părăsim
și nu abandonăm
scena de sub reflectoarele
cu fascicule false
ci printr-o
distanțare ironică
nici măcar
nu ne propunem
să deslușim
grotescul vieții
pentru a vedea
povara
care ne-nconvoaie

confundăm senini
rosturile
continuăm scamatoria
statuăm înșelătoria
totul devine
o meteahnă vinovată
pasiune clandestină
obsesie
dusă la paroxism

cu nonșalanță
fluturăm
sub ochii tuturor
pașaportul de moralitate
și parafa de bun practician
printr-un flagrant delict
de teatrologie ieftină.

pentru că atât mai putea duce.

În cadrul porții
mai multe umbre
se șteau mimând
o compasiune nestăvilită,
gingașă și naivă urare
de bun venit.

După ce primi
pașaport diplomatic
pentru ședere definitivă
plângând ca un puști
se întoarse în copilărie,
adolescență, tinerețe...
Începu în tăcere
să descarce rând pe rând
frânturi de amintiri
din pozele alb-negru
și scrisorile parfumate
din plicurile roz.

Acceptare tacită
amestecată cu un fel de furie
în livada mai mult adormită
în care răsar și-nfloresc
doar iluzii fără niciun miez.

Vasilica Grigoraș

Câteva considerații despre TANKA

Tanka este un stil de poezie niponă cu formă fixă. Are cinci versuri, cu structura de silabe 5-7-5, kami-no-ku (fraza superioară) și 7-7 shimo-no-ku (fraza inferioară). Cele două părți ale poemului despărțite de linioară (cezură, kireji) sunt în deplină armonie. Termenul de tanka (tan-poem, ka-scurt) a fost folosit pentru a deosebi poemele scurte de cele mai lungi, poemul scurt devenind forma dominantă a poeziei nipone. Tanka este forma eminentă a poeziei clasice japoneze. În tanka este importantă capacitatea de sugestie. Lucrurile și întâmplările exterioare stimulează spiritul (kokoro), producând anumite gânduri (omoi) în mintea poetului, care le dă expresie în versuri măiestrite.

Frisonul luminii - Secvență tanka

*Forfotă mare-n
mușuroiul de furnici
de la o vreme –
șovăirile mele
mă poartă spre lumină
x
Privind atent
noroii deznădejdi
mă lepăd de mine –
încet dar sigur simt din nou
frisonul luminii
x
copaci înfloriți
pe oglinda râului
un blând vitraliu -
în zori de zi-mbrățișez
adâncimea luminii*

Vasilica Grigoraș

X

Shiver of light –Tanka sequence

*To-and-fro in
the anthill
for some time past-
my demurs
take me to the light
x
Carefully watching
the desperation mud
I abandon myself-
slowly but surely I feel again
the shiver of light
x
Blooming tree
on the river's mirror
a gentle stained glass -
I embrace in early bright
the depth of the light*

Traducere Alina Lavinia Grigoraș

Autoarei, o fină observatoare, nu-i scapă nimic din ceea ce se întâmplă, se petrece în lumea micilor viețuitoare. Detaliile și aspectele reperate în periplul ei cotidian prin natură se țin insesizabil într-un buchet de stimuli care-i generează tot felul de semnificații, de mesaje. De pildă, forfota harnicelor furnici o face să mediteze asupra șovăielilor ce o copleșesc și îi întunecă poate rațiunea, forța și să găsească tămăduitoarea cale spre lumină. De altfel, în poemul următor, decizându-se

de noroiul împovărător al deznădejdei care-i periclitează trăirile, eul liric, grație privirii atente, care-i evidențiază tăria caracterului nestrivit de aparențe, de mizerii, simte din nou frisonul luminii izbăvitoare, care-i lipsise o vreme din cauza rătăcirilor primejdioase. Copacii înfloriți din ultimul poem subliniază frumos și puternic ideea luminii, pe care o îmbrățișează adânc, gestul trădând pocăința, regretul celui care, fiu risipitor, a ignorat profunzimea și bogăția luminii.

Este evident că termeni precum șovăieli, deznădejdi, mă lepăd trimit la ideea zbuciumului sufletesc, a chinurilor care-l încearcă pe eul liric pe drumul regăsirii sacralității pierdute. Prins în vertijul antonimiei întunerice (furnici, noroi) – lumină (copaci înfloriți), eul liric, lepădat de balastul cotidian, găsește în cele din urmă calea iluminării și se salvează. Se prefigurează, astfel, un nou început (în zorii zilei) aducător de speranțe și înnimbat de credință.

Cezar-Florin Ciobîcă

Câteva considerații despre HAIKU

Haiku este o specie de poezie niponă cu formă fixă, alcătuită din 3 versuri, 17 silabe, în structura 5-7-5. Acest micropoem trebuie să conțină un cuvânt sau o imagine care să exprime anotimpul (kigo). De obicei subiectele se referă la natură, plante, flori, animale, insecte, fenomene cerești, fenomene terestre, evenimente, sărbători, acțiuni umane specifice etc. Un haiku trebuie să aibă două planuri diferite, despărțite prin liniuță (kireji), care are valoarea unei pauze de sens, contribuind la accentuarea sugestiei, elementul esențial al unui haiku. Un poem reușit răspunde la trei întrebări: cine, unde, ce. Nu se folosesc semne de punctuație și nu sunt admise figurile de stil (comparația, metafora, repetiția...), ci doar elipsa, paradoxul, simbolul, aliterația, sau procedee precum konkkadori (variația aluzivă). Nu se folosește rima, iar verbul poate fi folosit doar la timpul prezent sau la gerunziu. Haiku-ul nu constată, nu definește, el se manifestă simultan cu fenomenul care l-a iscat, îi conservă esența și forța ascunsă care l-a generat. Haiku-ul este „o tușă de penel, un desen schițat în două-trei linii, o emoție distilată într-o notație fugară – dar profund umană și de o puternică sugestivitate”. (Ovidiu Drimba) Recomand pentru lectură și informare

cartea maestrului Corneliu Traian Atanasiu: **Mulcom picurînd**, Iași, Editura PIM, 2013.

Îmbrățișez cifra trei pentru încărcătura sa spirituală și citez trei haiku-uri de Vasilica Grigoraș și trei comentarii ale lui Corneliu Traian Atanasiu.

*tuci pe pirostrii –
Ursa Mare sare
printre cocoșei*

Din *tuci* și *Ursă* înțelegem că e noapte. *Pirostriile* ne întorc spre viața la țară. Stăm pe jos sau pe scaune cu trei picioare în jurul tuciului în care pocnesc floricelele. Ursa Mare își trimite și ea razele printre cocoșei (denumire regională a floricelelor). Dar nu e exclus să o simțim, prin apropierea cuvintelor, și jucînd pe cărbuni, dusă cu lanțul de un ȋigan. Mi se pare un poem simplu și vioi. Țopăiala asta este și ea o contaminare a terestrului cu celestul, a profanului cu sacrul.

*steagul arborat
de florile mărului -
speranța în plop*

Calitatea cea mai remarcabilă a poemului de mai sus este faptul că folosește în fiecare dintre părțile lui o *expresie*. Este bine să nu mergem mai departe înainte de a lămuri ce se înțelege din punct de vedere lingvistic cînd vorbim de *expresie*. Genul proxim este *îmbinarea de cuvinte* (unitatea frazeologică, sintagma) *fixă*, adică aceea în care sensul, unic, se păstrează doar dacă înșiruirea cuvintelor rămîne neschimbată. Diferența specifică prin care se deosebește de locuțiuni sau cuvinte compuse este *expresivitatea* sensului. *Albul ochiului* (cuvînt compus) este un nume pentru ceva bine precizat, *a băga de seamă* (locuțiune verbală) este o îmbinare care se comportă ca un verb și și-a cam pierdut expresivitatea, *de florile mărului* (expresie) se folosește doar pentru sensul său figurat - *degeaba, în zadar, de pomană*-, greu de motivat prin sensurile componentelor.

Recurgînd la expresia *de florile mărului*, autoarea nu s-a rezumat doar la a reitera ideea de gratuitate a unui gest, ci, prin felul în care a plasat-o, a mimat și o imposibilă înălțare a unui drapel aninat pe fragilitatea, acum înțeleasă la propriu, a unor delicate flori de măr. Expresia, rămînînd autonomă, cochetează și cu o integrare gramaticală într-o îmbinare de cuvinte mai consistentă. Sensul final însă bate mai departe, gestul este demascat și la propriu și la figurat ca unul nu atît zadarnic, de o inutilitate poate naivă, ci ca unul mai mult ca sigur interesat și ipocrit.

Fățărnicia însă, acum o putem spune pe față pentru că arborarea steagului a fost dovedită ca o înșelăciune, compromite viitorul, nădejdea că patriotismul afișat ar fi unul autentic. Speranța *în plop* vrea să spună că ea e imponderabilă, aeriană, inconsistentă. În mod ciudat, expresia, altfel extrem de cunoscută și vehiculată, nu există nici în **DEX**, nici în **Dicționarul de expresii și locuțiuni românești**.

Frumusețea poemului constă, pentru mine, în felul în care obiectivitatea celor două expresii construiește cu detașare un dialog profund mîhnit.

*fulguind din zori -
sita veche umple iar
covata bunei*

Afinitatea celor două imagini umple poemul de o stare de armonie universală. Lucrurile sînt așa cum e îndătinat, afară ninge încet și în casă se cerne spornic făina pentru cozonaci. Iarna de-acum nu se dezmințe. *Sita veche*, a cerului sau a bunei, își face treaba. Și limba știe că, nedezmîțit, fulgii se cern din ceruri pe pămînt și în covată sita ninge pulberi albe de făină.

Și totul a început harnic *din zori*. C-o fulguială și cu o grabă bine temperată. Depășind oarecum faptele în sine și plăsmuind prin imponderabile interferențe și printr-o nebănută detentă atmosfera sărbătorii. În această magie aluzivă de a convoca, prin evocarea unor detalii expresive, contexte vaste și situații consistente care se amestecă fără nicio rețineră constă tot farmecul haiku-ului.

Cîteva considerații despre SENRYU

Senryu este o formă de poezie scurtă de sorginte niponă. Numele său vine de la poetul de haiku Senryu Karai și se traduce literar „salcie pe malul râului”. Are aceeași structură ca și haiku-ul (tristih cu 17 silabe). El nu trebuie să aibă kigo, adică să facă referire la un anotimp. Spre deosebire de haiku, care abordează cu seriozitate imagini din natură, senryu face referiri la natura umană, fiind adesea o descriere cinică, străbătută de un umor acid al slăbiciunilor omenești.

În opinia poetului și haijinului Corneliu Traian Atanasiu, mentorul poezilor din România care abordează poezia japoneză „Două lucruri sînt importante pentru autorul de senryu: să aibă haz și să o facă cu detașare și delicatețe”.

Pentru cei care doresc să se înfrupte din nectarul sakura (florilor de cireș) cu nume de senryu, trei poeme de Vasilica Grigoraș și trei comentarii de Corneliu Traian Atanasiu.

X
*primele știri –
două vrăbiuțe-n zori
toacă liniștea*

La prima oră nu le tace gura, *toacă* verzi și uscate, aceleași de ieri și, cu siguranță, și cele de mâine. Pălăvrălesc, flecăresc, pentru că, evident, e vorba de o alegorie, de o mică fabulă. Oarecum inocentă, pentru că și ciripitul lor de vrăbii gureșe este mai degrabă inofensiv. Tulbură doar tihna dimineții. Cu duhul blândeții, îngăduitoare, autoarea nu pune la inimă, își cultivă doar seninătatea...

X
*balul bobocilor –
pe rochia decoltată
ochiul boului*

Un joc de cuvinte poate vorbi simultan și de imprimeul rochiei, și de privirea prea indiscretă a vreunui admirator. Nu știm ce e mai decoltat în poem, rochia sau insistența privirii. Și nimic nu ne obligă să alegem.

X
*concediu altfel -
cerul și marea în
ochii pruncului*

Prima parte e calchiată pe sintagma des folosită în ultimii ani *școala altfel*. Substituția școlii cu concediul este extrem de subtilă. Înclin să cred că e vorba de un concediu într-un fel ratat sau interzis de ivirea pruncului. Și că *cerul și marea din ochii lui* (posibil albaștri) sînt mai mult decît o compensație pentru concediul pierdut în acest an.

Vasilica Grigoraș

„Mlădițe Literare” – Ediția I

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Vaslui și bibliotecile publice din județul Vaslui, dorește să își diversifice activitatea și serviciile, rămânând în atenția utilizatorilor prin evenimente cu valoare culturală.

Într-o lume dominată de informația digitală, bibliotecile publice invită tânăra generație la un concurs de creație literară. Acolo unde autori din toate timpurile stau așezați pe

rafturi așteptându-și cititorii, bibliotecarii și-au propus să facă loc și „mlădițelor” de astăzi. Așa că, odată provocarea lansată, copiii pot visa că numele lor se vor număra printre creatorii de mâine.

Biblioteca nu dorește doar să sprijine publicul tânăr, ci vrea să se implice activ în educația acestora, să fie mai mult de o entitate separată de universul educativ. Creațiile literare prin definiția lor reprezintă o manifestare a universului propriu al creatorului, pornind de la elementele realității pe care le îmbină cu propriile viziuni, sentimente și experiențe.

Tânăra generație a fost invitată la un concurs de creație literară cu teme precum satul românesc, copilăria, natura, universul școlar, viețuitoarele. Ansamblul de teme s-a dorit a fi îndeajuns de vast încât să ofere spațiul propice pentru dezvoltarea imaginației concurenților, pentru a lăsa emoțiile să curgă în direcția creatoare. Temele au fost menite să fie aproape de concurenți pentru a putea scrie din sufețele lor inocente și pure, lăsându-ne să ne amintim de acele perioade și locuri dragi nouă care poate s-au pierdut în rutina zilnică de adulți.

La concurs s-au înscris 103 concurenți cu 190 de lucrări. Aceștia au impresionat membrii juriului și i-au pus în impas când a venit vorba de departajare. Au fost evaluate: creativitatea compoziției, originalitatea, mesajul transmis și scrierea corectă din punct de vedere gramatical.

Câștigătorii celor două categorii sunt:

Marele Premiu- PILĂ Esthir Flavia Constantina

Categoria 1: 10-14 ani (clasele V-VIII)

Premiul I – BÎGU Adina

Premiul II – BUTUC Diana

Premiul III -PALL Bianca

Mențiuni – CRÂȘMĂRELU Denisa, ANGHEL Sara, CIURUȘNIUC Ana Maria, CRENGANEȘ Ana Maria

Categoria 2: 15-18 ani (clasele IX-XII)

Premiul I – MUNTEANU Genoveva Maria

Premiul II – OCHIANĂ Andreea Cristina

Premiul III – CIOBANU Andra

Mențiuni – CĂPRIȚĂ Maria, CALINIUC Emiliana, LĂPUȘNEANU Andreea, CIOBANU Roxana Elena

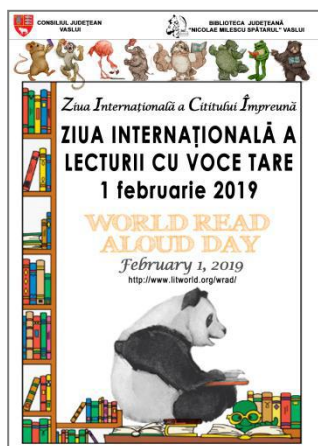
Festivitatea de premiere va avea loc în Săptămâna Națională a Bibliotecilor la Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui. Lucrările premiate vor fi tipărite într-o broșură editată care va fi oferită câștigătorilor la festivitate.

Le mulțumim tuturor participanților care ne-au depășit așteptările atât prin cantitatea, cât și prin calitatea creațiilor. Vă așteptăm și la următoarea ediție care sperăm că va lua amploare cu fiecare an de acum încolo.

**Mihaela-Elena Trifan și Loredana-Vasilica Savin,
Serviciul Programe și proiecte culturale, metodic,
conservare și restaurare documente**

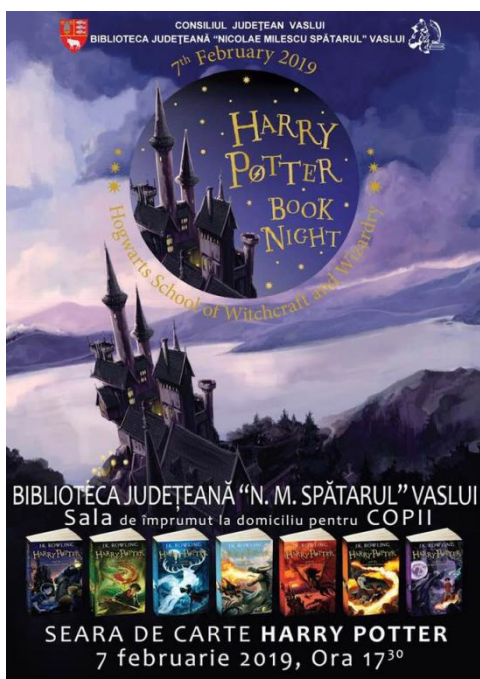
HARRY POTTER BOOK NIGHT: HOGWARTS PARTY

Seara de carte Harry Potter: Petrecere la Hogwarts - 7 februarie 2019

Ziua internațională a lecturii cu voce tare (WRAD - World Read Aloud Day) / Ziua Internațională a Cititului Împreună (ZICI) a fost sărbătorită la nivel mondial, anul acesta, la 1 februarie, conform <http://www.litworld.org/wrad/>.

Acest eveniment are menirea de a motiva copiii, tinerii și adulții din întreaga lume să citească împreună, să celebreze puterea cuvintelor scrise, a poveștilor împărtășite, mai ales a cititului în public. Citind cu voce tare, în această zi, am dorit să arătăm copiilor de pretutindeni că ne pasă de viitorul lor, că dreptul la lectură și la scris sunt drepturi fundamentale și că citind împreună vor putea schimba lumea.

SEARA DE CARTE HARRY POTTER:

Petrecere la Hogwarts este o activitate conexă ZILEI INTERNAȚIONALE A LECTURII CU VOCE TARE.

Anul acesta, ajunsă la a cincea ediție, *SEARA DE CARTE HARRY POTTER - Petrecerea la Hogwarts* înseamnă oportunitatea fanilor din întreaga lume de a celebra binecunoscuta serie a autoarei J.K. Rowling și de a transmite magia noilor cititori care nu au descoperit încă aceste cărți de neuitat.

Biblioteca Județeană "Nicolae Milescu Spătarul Vaslui", asemenea organizației LitWorld, a sărbătorit acest fenomen organizând o activitate cu titlu omonim, în data de 7 februarie 2019, ora 17:30, la Sala de împrumut la domiciliu pentru copii.

În cadrul activității utilizatorii bibliotecii, fani ai seriei Harry Potter și nu numai, s-au întâlnit la o masă rotundă pentru a discuta pe marginea cărților *Harry Potter*, au dezvăluit care sunt momentele și personajele lor preferate, ce farmece le-ar plăcea să

facă. Iubitorii acestor cărți au făcut schimb de informații împărtășind din sentimentele pe care le-au trăit la momentul citirii acestor volume care tratează lumea vrăjitorilor. Coordonați de doamna bibliotecar Livioara Bucșa, participanții, în încercarea lor de a se distra, au făcut magie asemenea micului magician. Ajuțați de tehnologia IT, printr-un joc/test personalizat *Harry Potter*, s-au „transformat” pentru câteva momente în elevi ai Școlii Hogwarts. La final, participanții au fost recompensați cu diplome și a fost lansată o provocare, ca o promisiune pentru activitatea de anul viitor: *O noua aventură a lui Harry Potter - așa cum o văd eu*, prezentarea unui eseu cu și despre Harry Potter împotriva puterilor rele.

Responsabili activitate - Livioara BUCȘA și Dana-Monica VÎNTU,
Foto - Diana COVALIU
Bibliotecari, Sala de împrumut la domiciliu pentru copii

Vlad Poiană

S-a născut la 17 mai 1977 în comuna Bogdana, județul Vaslui, din părinți învățători.

Este absolvent al Școlii Normale „Alexandru Vlahuță” Bârlad, promoția 1996, învățători.

În perioada 1996-2005 a profesat la Școala Generală cu clasele I-VIII Ivănești. Din 2005, este subofițer în

cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Vaslui.

A debutat cu epigrame în 2006 în revista de cultură „Elanul”. A publicat creații în ziarul „Meridianul”, în revistele „Ecouri literare” și „ProLITERA”. Din 2017 este membru activ al Cenaclului „Poesis Moldavie” Vaslui, iar din 2018, și al Cenaclului „ProLITERA” din cadrul Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui. A participat la secțiunea Literatură satirico-umoristică din cadrul Festivalului Umorului „Constantin Tănase” 2018, unde a obținut mențiune.

Rondelul meu

după un vers de G. Topîrceanu

Scriu versuri proaste, deci exist!
Tărie am a recunoaște
Și deși scriu din an în Paște-
Și-atuncea prost - încă insist.

Becisniciilor rezist,
Când nu, fuga pe la moaște.
Scriu versuri proaste, deci exist,
Tărie am a recunoaște.

De-s criticat nu pot fi trist,
Știe cine mă cunoaște.
Critica în mine naște

Rondel sfătos

Mai bine e să taci din gură,
Tăcerea te înțelepțește.
Uneori cel ce-ți vorbește
Dă cuvânt de-nvățătură.

Nu-ți construi figură dură!
În fața soției, firește,
Mai bine e să taci din gură.
Tăcerea te înțelepțește.

Iar când cu ochi ca de sudură
Te-ndrești spre casă creștinește
Și pasul ți se poticnește

Trăiri de jemanfișist.
Scriu versuri proaste, deci exist!

Rondel preventiv

Tu, dragă, știi că te iubesc.
Ți-am spus-o de atâtea ori
Că parcă mă și trec fiori
De teamă să nu plictisesc.

Surse mai sunt, se mai găsesc,
Dar să nu-i crezi pe detractori!
Tu, dragă, știi că te iubesc,
Ți-am spus-o de atâtea ori.

De-o fi greșit ca să pășesc,
Nu că-mi doresc, dar uneori
Dau de „agenți provocatori”,
Țin de pe-acum să întăresc:
Tu, dragă, știi că te iubesc!

Armonie familială

Cum cu soția mă cunosc prea bine
Ne potrivim în fapte și idei:
Eu îi spun tot ceea ce nu-mi convine
Și fac apoi ce îi convine ei.

Casnică - după un sejur la Hotel Diana -

Soața îmi servește rece hrana,
Mă bănuiește c-aș fi infidel.
I-am zis c-am mâncat bine la Diana,
Dar am omis să-i spun că la hotel.

Definiție

Certificatul de căsătorie
E condamnarea la o viață castă;
Este acordul că suporti chelie,
Copii, telenovele și nevestă.

În mers la fiecă bordură,
Mai bine e să taci din gură!

Rondel filotim

Ajut mereu c-o vorbă bună
Pe cei pe care îi iubesc:
Așa consider că-i firesc,
Filotimia mă-ncunună.

În lumea asta gri, nebună,
Cum toți și toate se grăbesc,
Ajut mereu c-o vorbă bună
Pe cei pe care îi iubesc.

Când trebile puhoi s-adună
Și-i văd pe unii cum trudesc
Eu mai spre umbră mă păzesc
Și, în tradiția străbună,
Ajut mereu c-o vorbă bună!

C-așa-i românul

Nu e vorba de pudoare,
Știm cu toți: la o adică,
Venind vorba de răcoare,
Orice om îi este frică!

Politicieni la „Ziua Recoltei”

Cum tradiția impune,
La astfel de sesiuni,
Noi livrăm nuci, struguri, prune,
Dumnealor promisiuni.

Gramatică socială

Legat de termenul prostit
O nedumerire am
Și caut să fiu lămurit:
Lângă, scriem *ne-am* sau *neam*?

**Doamnei de la ISU care ne vorbește despre
prevenirea calamităților**

Lăudabil gestul, doamnă,
Dar tardiv, sunt însurat
- 2005 în plină toamnă -
Deci sunt deja calamitat!

La San Jose, birjar!

Cu prieteni zgândăriți de limbuție
Ce spre DNA s-au strecurat tiptil,
Tot românul suferind de avuție
Se tratează-n Costa Rica la azil.

Nepotrivire de idei

Nu refuzi nicicând o damă,
Zice din bătrâni povața
Și-o aș urma de bună seamă,
Da-mi stă împotrivă soața!

Vremuri noi

O vorb-am auzit la o chindie
Și o redau aici, citând fidel:
„Pentru-a scăpa astăzi de pușcărie
Nu-ți trebuie-avocat, ci tudorel!”

Alina Tanasă

Este bibliotecară la Serviciul Informatizare, Informare bibliografică, Prelucrarea și completarea colecțiilor din cadrul Bibliotecii Județene “Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui.

Este membră a Cenaclului „Poesis Moldaviae” Vaslui și secretar al Cenaclului „ProLITERA”, care funcționează în cadrul Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui.

A debutat editorial cu volumul de versuri *Pe cărări de suflet*, pe care l-a lansat de Ziua Internațională a Poeziei, în 2016. În prezent, are în lucru un al doilea volum de poezii - *Piedici vremelniciei*.

Pe străzile cu felinare

Pe străzile cu felinare
Din când în când
Îmi scot tristețea la plimbare
Și-o fac râzând.

Și-atunci, numai atunci cu ea
Pot eu să fiu,
Pot să gândesc fără perdea,
Ca un chefliu.

Iar de la plâns și râs, cântat
În gura mare,
Tristețea-și face, în zori, pat
Sub felinare.

În luna mai

În luna mai, mă nasc a nu știu câta oară
În luna mai, mi-e verde întreaga fire
Și numai atunci, sublima primăvară
Sădește seninul în tot ce mi-e simțire.

Din cenușa strânsă, eu construiesc podeț
Dinspre ieri spre mâine, de e vreun vis stingher,
Și doar în luna mai, mi-e lesne să dezgheț
Ce-a rămas neiubit în luna lui Prier.

În luna mai, o, Doamne, doar în luna mai,
De vremelnicie nu-i loc în calendar,
Numai atunci eu simt că, pe lume, Rai
Există-n orice mugur și-n ce e verde iar...

Neiertare

Între noi doi crește un munte
Eu privesc spre piscurile sale
Tu - în spatele umărului stâng

Mirarea mea continuă
Și inima ta încătușată în neiertare
Îl hrănesc

Și uite-așa ne purtăm ființele
prin vreme
Fără să ne dăm seama
cât de repede și înalt crește el
și cât de repede
viața noastră
ne rămâne mică...

Eu cred

Eu cred, iar credința mea se măsoară
În gândul bun și cuvântul cel blând,
În iertare și pace în prag de seară,
În văz și auz pentru omul oftând.

Eu cred, dar credința mea-i în iubire
Și compasiune pentru cel suferind.
Fie el animal, fie din omenire,
Durerea tot... doare, jindu-i tot jind!

Eu cred, iar credința nu-mi stă în post
Nici în biserici prea frumos pictate,
Nu e în ruga spusă pe de rost,
Ea e și rămâne în bunătate.

Căci doar bunătatea va fi mereu
Sinonimul de suflet al lui Dumnezeu.

Seduție

M-am așezat cu visurile la masă
ele sorb din cupele cu nehotărâre
eu... din cana cu vin fiert
mirosind a scorțișoară

îmbătățită de dorinți
și roșie-n obrajii sufletului,
azvârl cât colo șalul sfiei:

Dragile mele,
astăzi,
mi-am propus să vă seduc!

Întomnare

M-am întomnat, prea dragă viață,
M-am întomnat, dar... sunt tot eu!
Și tot mai stau față în față
Cu dragostea și nu mi-e greu

Să-mi fac din clipe sărbătoare,
Din lacrimi, un alt început...
Deși vremelnicia doare
Eu tot te-ador, viață, mult, mult!

M-am întomnat, însă prin vene
O primăvară-mi înflorește
Și chiar de mersul mi-e alene,
Iubirea tot întinerește.

Jumătate

Jumătate ești înger și demon jumate,
În stânga ți-e dorul, pe buze-i minciuna
O zi-mi ești pereche și-o alta departe
Nu crede când spun că îmi este totuna!

În jumătate de suflet îți cresc ghiociei,
Iar în cealaltă, e toamnă, cad frunze
Jumătate din mine zâmbește la ei,
Partea rămasă-i cu lacrimi pe buze...

Mă iubești, m-alungi – ce-adunare ciudată!
Căci după egal eu rămân cu-ntrebări...
De ce nu-i iubire inima-ți toată
Și o poartă pe-a mea pe atâtea cărări?

Jumătate din mine te-adoră orbește,
Jumătate se-ascunde de-ai tăi ochi felini
Și-n timp ce răbdarea încet mă golește,
Tu-mi umpli iar patul cu petale de crini...

Fericirea

Știe cineva pe unde-i cărarea
Care duce-n lumea zisă Fericire?
Am tot căutat-o, mi-a rămas mirarea
De-a fi rătăcit prea mult în neștire.

N-am cules nici flori, n-am admirat cerul
Privind înainte, am uitat de mine
Și tot n-am reușit să dezleg misterul-
De ce fericirea n-o află oricine...

Suflet de mamă

Sub teiul înflorit, pe-un țol țesut prin tinerețe,
Stai mamă, tu, la poartă în zi de sărbătoare
Dând altor săteni din când în când binețe,
E ziua-n care uiți că trupul crunt te doare.

Copiii ți-s plecați să-și facă rost prin lume
Bărbatul, stâlpul casei, la cele sfinte-i dus...
Câte-ai mai povesti, dar nu ai cui a spune
Noroc de tan' Maria, vecina dinspre-apus.

Cu ochii tăi blajini, împrejmuiți de riduri,
Privești, aproape-n lacrimi, spre viața-ndepărtată
Când masa era plină – te năpădesc suspinuri –
Și se certau băieții... cin' apă să mai scoată...

Toiagul tău puternic duce atâtea-amprente...
Doar el îți e alături când noaptea se așază,
Când spatele trudit nu poate să se-ndrepte,
Iar mâinile-ți slăbite icoane aranjează.

Și-așa trecură veri peste-al tău suflet, mamă,
Tu demnă-ai dus prin timp cele de sus venite,
O dată nu te-ai plâns, ai plâns doar la icoană
Strângând cu dor la piept poze-ngălbenite...

Că Dumnezeu te-ncearcă, îți ia, dar și te-alină
Așa bine cunoști... și-o crezi mai mult ca toți...
Ridică-ți azi privirea, se-apropie-o mașină!
Ți s-au întors copiii și ți-au adus... nepoți.

În sfârșit... eu!

Am pus lacrimă lângă lacrimă
și am clădit un ocean
în care-mi pot privi astăzi clar chipul
Am așezat
dezamăgire lângă dezamăgire
și am construit un castel
de pe acoperișul căruia
pot privi mai bine
tot ce mă înconjoară

Am strâns fiecare piatră primită,
iar în locul rănilor
au început să-mi crească visuri

Am pus iubirea la locul iubirii
și... mi s-a născut sufletul
Din mijlocul lui
pot privi lacrimile
dezamăgirile
și pietrele
cu seninătate
Astăzi știu că
fără de ele
n-aș fi găsit niciodată
calea către mine...

Fir întins!

„Fir întins!”
A strigat îngerul
Și m-a dat vieții drept nadă

Doamne, iartă-mă
pentru toate păcatele prinse!

Pe vremea ta, bunico

Pe vremea ta, bunico, n-aveai televizor
Și bună era apa băută din ulcior!
Pe vremea ta, bunico, simțeai iarba cum crește
Trăiai atât de simplu, dar trăiai românește...

Pe-atunci, parfumul casei era de fân cosit,
Tu pe un pat de paie ai copilărit,
Întreaga-ți tinerețe o haină ai avut -
Primită de la mamă și nu de împrumut!...

Pe vremea ta, bunico, nicicând zăpada deasă
Nu te surprindea, nu te ținea în casă,
Pe-atunci, totul în jur părea la locul lui
Acum, multe-s pe dos. Tu vezi, dar cui s-o
spui?...

Gheorghe Alupoai, la 75 de ani

*„Simplitatea și adevărul în artă
sunt singurele condiții ale frumosului.”
Christoph W. Gluck*

Simplitate, adevăr și frumusețe a spiritului. Acestor trei atribute ale ființei doresc să aloc rândurile de mai jos, rânduri care conturează portretul omului, artistului, profesorului Gheorghe Alupoai.

Rar îți este dat să întâlnești în viață oameni de care te legi dincolo de cuvinte, cărora li se potrivește perfect sintagma „bunătate omenească”. Vă mărturisesc faptul că am cunoscut un asemenea om și dascăl în persoana domnului Gheorghe Alupoai. Primele mele amintiri cu dumnealui se pierd în timp, în perioada în care era profesor de arte plastice la Școala gimnazială nr. 4 „Elena Cuza” Vaslui. Cu drag și nostalgie îmi amintesc orele de desen când domnul profesor, cu blândețe, talent, răbdare și conștiinciozitate, ne iniția în această artă.

Anii au trecut și destinul ne-a apropiat din nou. De data aceasta, l-am descoperit într-o nouă postură: aceea de artist în deplinătatea cuvântului și colaborator al Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui. Deși și-au urmat cursul firesc, anii nu i-au știrbit, dimpotrivă!, blândețea, talentul și modestia.

Născut la data de 18 martie 1944 în localitatea Zamostea, județul Suceava, Gheorghe Alupoai a absolvit Facultatea de Arte Plastice din Iași, specializarea Grafică și Sculptură. Și-a început cariera la Bârlad, la Liceul „Mihai Eminescu”, unde a profesat timp de nouă ani. Acolo a realizat prima lucrare de sculptură, și anume

portretul unui coleg de catedră, profesorul de istorie George Popescu, după care a urmat bustul lui Gheorghe Roșca Codreanu, în uniformă militară, la împlinirea a 125 de ani de la înființarea colegiului care îi poartă numele.

În 1976 i s-a oferit un post de inspector școlar în Vaslui, unde s-a stabilit și a lucrat ca profesor la Grupul Școlar „Ștefan Procopiu”. În perioada 1996-2007, Gheorghe Alupoaei a fost profesor la Școala gimnazială „Elena Cuza” din Vaslui. A continuat să sculpteze ca „artist sezonier”, cum se autodefinește.

Principalele sale lucrări se află la Vaslui și în împrejurimi: *Bustul lui Gheorghe Roșca Codreanu* în praf de piatră, situat în curtea Colegiului Național cu același nume din Bârlad, realizat în anul 1971; *Bustul lui Emil Gârleanu*, în ciment alb, situat în fața Școlii nr. 1 Bârlad, realizat în anul 1971, la aniversarea a 50 de ani de la înființare; *Bustul profesorului Mărgeluș Burgă* din Bârlad; *Complexul sculptural în fontă „Pro Patria”* de la Miclești, situat pe Movila lui Burcel, monument istoric din perioada lui Ștefan cel Mare, lângă Mănăstirea „Sfinții Împărați Constantin și Elena” de pe Movila lui Burcel, monumentul cântărește câteva zeci de tone și a fost realizat în anul 1994; *Statuia lui Ștefan cel Mare*, în bronz, ridicată în 1995 în curtea Catedralei Episcopale din Huși, în cinstea ctitorului bisericii episcopale din Huși; *Bustul în bronz al lui Ștefan cel Mare*, situat în fața școlii cu același nume din municipiul Vaslui, realizat în 1996; *Bustul în bronz al lui Vasile Alecsandri*, situat în fața școlii cu același nume din municipiul Vaslui, realizat în anul 1996, mulajul bustului, împreună cu mulajul lui M. Kogălniceanu, a fost donat Casei Corpului Didactic din Vaslui; *Medalionul în bronz al academicianului Anghel Rugină*, realizat în anul 1996, se află în incinta Colegiului Economic cu același nume din Vaslui; *Bustul în bronz al lui Mihail Kogălniceanu*, realizat în anul 1997 și amplasat în fața liceului cu același nume; *Statuia în bronz a lui Nicolae Milescu Spătarul*, situată în fața Bibliotecii Județene Vaslui, a fost realizată în anul 2001; *Bustul lui Alexandru Ioan Cuza* în ciment alb, situat în curtea Grupului Școlar Industrial cu același nume din Bârlad, realizat în anul 2001; *Bustul în bronz al lui Ștefan Procopiu*, situat în fața Grupului Școlar cu același nume din Vaslui, realizat în 2001; *Bustul în ghips al lui Spiru Haret*, realizat în anul 2001, este situat în incinta Școlii „Elena Cuza” din Vaslui; *Bustul în ghips al lui Ion Iancu Lefter*, situat în Sala de lectură a Bibliotecii Casei de Cultură „Constantin Tănase” din Vaslui, realizat în anul 2001; *Bustul lui Tudor Pamfile*, în ciment alb, situat în fața Școlii nr. 4 din

Bârlad, realizat în anul 2001, cu prilejul finalizării lucrărilor de restaurare a clădirii școlii de tip haretian; *Bustul în bronz al lui Ștefan Ciobotărașu*, situat în centrul civic al comunei Lipovăț, realizat în anul 2002; *Bustul în ciment al Elenei Cuza*, situat în fața Școlii cu același nume din Vaslui, realizat în anul 2006; *Bustul în bronz al lui Vasile Dumitrache*, situat în curtea Liceului „Mihai Eminescu” din Bârlad, realizat în anul 2009; *Bustul lui Mihai Eminescu*, dezvelit pe 15 ianuarie 2011, la Edmonton, Canada; *Bustul generalului Gheorghe Negrescu* dezvelit în fața Școlii cu clasele I-VIII din localitatea Frunțișeni.

Domnul Gheorghe Alupoaei este și autorul a 4 volume, intitulate sugestiv *Semne grafice de recunoștință*, în care a schițat portretele grafice ale unor personalități locale, ale unor persoane cu care a colaborat sau interacționat și ale unor membri ai familiei autorului.

În realizarea acestor bijuterii grafice pline de expresivitate, autorul a urmărit, după cum el însuși afirmă, „îndeplinirea a trei cerințe: fidelitatea redării figurilor astfel încât personajele să fie imediat recunoscute; să surprindă o frântură de viață interioară devoalată prin expresivitate; desenele să fie recepționate vizual ca tridimensionale.”

În prezent, are în lucru cel de-al V-lea volum de portrete.

În decembrie 2017, a primit titlul de „Cetățean de Onoare” al municipiului Vaslui, titlu acordat de către primarul Vasile Pavăl după ce Consiliul Local Vaslui a votat în unanimitate acest lucru.

La ceas aniversar, vă mulțumim pentru răbdarea și deschiderea de care dați dovadă în fiecare zi, pentru curajul de-a depăși orice obstacol în atingerea visului, acela de a arde prin sine dăruindu-le altora noi cunoștințe și experiențe. Vă urăm multă sănătate, pace, bunăstare și realizarea tuturor aspirațiilor profesionale. Să rămâneți același izvor nesecat de răbdare, devotament și energie creatoare! La mulți ani, domnule profesor!

Anca Chelaru - Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

Constantin Macarovici, universitarul clujean cu origini negreștene

Când ne amintim de orele de chimie fie din școala generală, liceu sau din facultate, gândul nostru și cunoștințele dobândite aduc în actualitate termeni precum eprubetă, pahar Berzelius, soluții alcaline sau bazice, precipitate, o serie de elemente chimice din tabelul lui Mendeleev. Poate ne amintim de becul de gaz Teclu nelipsit din laboratoarele de chimie, și am convingerea că avem cunoștință despre faptul că Nicolae Teclu, ilustru profesor la Viena, apreciat de mediul universitar și științific, era fecior de român. Chimia românească și implicit chimia în general, căci știința nu cunoaște hotarele unei țări, a avut specialiști de vază, iar plaiurile moldovene au născut oameni de seamă și în acest domeniu. Petru Poni, Anastasie Obregia, N. Costăchescu, Gheorghe Spacu (născuți la Iași), Constantin Istrati (născut la Roman), Gheorghe Longinescu (Focșani), Petre Bogdan (Suceava), C. V. Gheorghiu, Radu Cernătescu (născuți la Huși), Gabriela Chaborshi (Bârlad) alături de mulți, mulți alții căci nu am pretenția de a fi epuizat frumoasa urzeală ce a țesut dezvoltarea fără preget a acestei științe, au contribuit și la crearea unui învățământ de calitate, fiind nu doar cercetători, ci și cadre universitare renumite.

La înșiruirea de adineauri se poate adăuga numele lui Constantin Macarovici, care, născut într-o familie numeroasă din Negreștii lui februarie 1902, avea să se școlească la Facultatea de științe a Universității „Al. I. Cuza” din Iași, devenind licențiat în chimie în 1926. Din septembrie 1927 destinul îl cheamă la Cluj unde în cadrul Facultății de chimie și inginerie chimică își va desfășura activitatea până la pensionarea din 1972. A descins pe valea Feleacului alături de elitele științei din București și Iași, alăturându-se celor transilvănene, pentru a crea aici o școală românească a cărei temelie fusese pusă imediat după Unirea din 1918 când luase ființă Universitatea Dacia Superioară. Așa se explică prezența cadrelor didactice din vechiul Regat, care la apelul Consiliului Dirigent al Transilvaniei (acel guvern provizoriu de după Alba-Iulia) vor veni să ajute cu priceperea și dăruirea lor la consolidarea unui învățământ performant. Au dat curs chemării Emil Racoviță, Vasile Pârvan, Nicolae Iorga, Victor Babeș, urmați în timp de Macarovici, Raluca Ripan (născută la Iași, dar copilărinte printre dealurile Hușului). Așadar, o pleiadă de moldoveni, parte din ei cu origini vasluiene.

Sosit în Cluj, tânărul chimist negreșten Constantin Macarovici urcă treaptă cu treaptă, așa cum stă bine și cum se cuvine unui adevărat dascăl, care nu aleargă după cariere facile, ci prețuiește mai presus de toate știința, învățământul, dăruindu-se acestora cu toată ființa. A trecut prin toate funcțiile didactice universitare, iar în 1931 își ia doctoratul în chimie la Universitatea clujeană sub îndrumarea aceleiași Gheorghe Spacu, profesorul și mentorul care îi coordonase lucrarea de licență la Iași.

Ca dascăl s-a străduit și, evident, a reușit să pună la îndemâna studenților și cercetătorilor o serie de manuale și cărți elaborate pe baza unor experiențe profesionale. Astfel, profesorul Constantin Macarovici este autorul primului curs de chimie generală, care cuprinde noțiuni fundamentale de chimie fizică, anorganică și organică, curs apărut într-o perioadă în care cărțile de chimie în limba română erau o raritate. Pentru studenți a scris numeroase cărți ce se află și astăzi pe mesele de studiu întru pregătirea examenelor din sesiunile anuale, iar titluri precum „Chimia generală”, „Chimia analitică cantitativă”, „Gravimetria anorganică-Metale” nu lipsesc din nici o bibliotecă publică sau de specialitate. Acestea li se adaugă o serie de volume destinate specialiștilor, cercetătorilor, lucrătorilor din industria chimică: „Chimia oxizilor dubli și utilizările lor”, „Analiza chimică cantitativă anorganică”. Bineînțeles că aceste cărți sunt rezultatul unor ani de cercetări de laborator, studiu până noaptea târziu în bibliotecile universității, discuții și schimb de informații în amfiteatre, conferințe pe teme de specialitate. Toate cer timp, pasiune, meticulozitate în efectuarea experiențelor de laborator, răbdare și tenacitate în descoperirea adevărului științific, a fost nevoie de o putere de muncă remarcabilă, nu doar de cercetare, ci și de redactare, verificare, corectare, completare a notațiilor și trimiterea lor spre tipărire. A publicat în diferite reviste de specialitate din țară și din străinătate peste 200 de lucrări și memorii de specialitate. Multe dintre acestea au fost prezentate în cadrul congreselor internaționale de chimie de la Lisabona (1956), Viena (1964), Tokio (1967), Cracovia (1970), Moscova (1969, 1971) la care a participat reprezentând un întreg popor, o întreagă elită științifică românească.

A fost preocupat de cunoașterea progreselor din chimie, înțelegând întotdeauna să răspundă tuturor solicitărilor atât prin sfaturi competente, cât și prin investigații personale, rămânând un factor activ în cercetare până în ultimele zile ale vieții. Seriozitatea cu care se documenta, rigurozitatea în efectuarea experiențelor, valorificarea rezultatelor, cu sublinierea contribuțiilor aduse de predecesori sau

colaboratori, au rămas un exemplu de etică în cercetare pentru toți cei care au avut prilejul să lucreze alături de profesorul Constantin Macarovici. E greu de deslușit pentru necunoscători ai limbajului chimiei, dar merită să ne dăm osteneala unei lecturi de cinci minute și să conștientizăm că domeniul de bază al activității științifice a profesorului Macarovici se referă la studiul complexilor anorganici, că a cercetat diferite aspecte ale combinațiilor complexe dintre sărurile anorganice cu diferiți liganzi organici. A fost preocupat de studiul oxizilor dubli și a aplicațiilor practice ale acestora. În sfera preocupărilor sale au stat și o serie de probleme practice privind valorificarea unor resurse naturale din țara noastră precum dolomitele (roci calcaroase îmbogățite pe cale naturală cu magneziu), elaborând un procedeu pentru obținerea carbonatului de magneziu. A studiat și unele depozite detritice de titanomagnetite găsind soluții pentru valorificarea cenușilor piritoase. A efectuat studii de sonochimie și de valorificare a unor resurse minerale indigene. În ceea ce privește cercetările sale în chimia analitică, rezultatele acestora le-a publicat în circa 40 de note cuprinzând metode și studii critice comparative în dezlegarea diferiților ioni prin procedee chimice. Descoperirile de atare factură au avut utilizări practice în industria farmaceutică, servind la dozarea sulfamidelor și în controlul calității unor medicamente. Activitatea sa nu s-a limitat doar la descoperiri din domeniul științific al chimiei, a fost fascinat de personalitatea colegei sale Raluca Ripan, a dat curs curiozității în aflarea unor fapte mai puțin cunoscute despre viața și activitatea lui Nicolae Teclu, cercetând cu răbdare și migală documente prăfuite de arhivă din țară sau străinătate. A scos astfel la iveală și a împărtășit cititorilor numeroase aspecte inedite din viața și activitatea profesională a unor figuri de seamă ale chimiei românești. Nu doar biografia „Raluca Ripan” (scrisă în colaborare cu Georgeta Munteanu și editată în 1982) sau adevăratul studiu istoric „Viața și opera lui N. Teclu”, se pot transforma în lecturi plăcute, instructive și utile, ci și nenumărate pagini de mare frumusețe etică și morală închinată savanților întemeietori ai școlii de chimie clujene (Gheorghe Spacu, Adrian Ostrogovici, Ilie Murgulescu) publicate în diverse reviste. Dacă nu ar fi fost chimist, ar fi ajuns scriitor căci avea harul de a scrie pentru marele public.

A servit învățământul clujean universitar neînterupt, timp de 45 de ani (1927-1972), e printre puținele cadre didactice care și-au continuat activitatea didactică și după pensionare, rămânând până în 1982 profesor consultant, căutat și apreciat

conducător de doctoranzi, solicitat încă la aproape 80 de ani a participa la viața științifică cu lucrări, cărți sau prelegeri în cadrul unor conferințe. Și după anul 1972 a fost în mijlocul studenților săi fiind un exemplu de dascăl și cercetător cu o deosebită vigoare intelectuală, plin de dăruire, pasiune, având totdeauna câte o vorbă potrivită și în momente de bucurie, și în cele de tristețe. Spun cei care l-au avut profesor că avea vorba molcomă și sfatul înțelept, dăruire nestrămutată, știință înaltă și bunătate dezarmantă. Toate aceste calități l-au ridicat pe profesorul Macarovici pe un frumos piedestal ce se cuvine adevăraților dascăli, cinstiților învățați, oamenilor de omenie. Se poate spune fără a greși că din mâna sa în decurs de peste o jumătate de veac (55 de ani) au ieșit un număr mare de specialiști care s-au orientat fie spre catedră, fie în diverse ramuri ale industriei chimice, unii, poate, activând și astăzi, recunoscători șansei vieții de a se fi format sub oblăduirea profesorului Nicolae Macarovici.

Peste două decenii a fost la conducerea Institutului de chimie al Academiei Române (filiala Cluj) ocupând funcția de director adjunct încă de la înființarea acestuia, din anul 1951 până în 1970. Povestea acestui institut sună cam așa: în 1950, ca urmare a directivelor P.C.R., s-a pus problema înființării unui institut de chimie care să aibă un personal mai numeros și un local propriu, identificată în acest scop fiind o clădire la roșu ridicată cu puțin înainte de cel de-al doilea război mondial. Amenajarea acestei clădiri a durat un an, institutul a fost organizat pe trei secții (chimie anorganică, chimie organică, chimie fizică), fiind restructurat abia în 1958 pe două secții (chimie anorganică, chimie organică). La organizarea acestui institut a contribuit alături de Raluca Ripan și Constantin Macarovici, ambii având deosebite capacități de conducere și organizare a muncii, ambii fiind perseverenți în obținerea de fonduri necesare înzestrării și dotării laboratoarelor cu aparatura necesară. Prin creșterea numărului de specialiști, cercetători chimiști, laboranți, tehnicieni, prin elaborarea de planuri de investigație științifică teoretică, dar și legate de producție, s-a ajuns curând ca institutul să colaboreze cu numeroase întreprinderi din țară (combinat metalurgice, combinate siderurgice, fabrici de porțelan, fabrici de medicamente) asigurându-li-se asistență tehnică și noi metode analitice precise și rapide. Cercetările din cadrul institutului au abordat teme variate pornind de la îmbunătățirea și eficientizarea unor procese tehnologice de producție până la descoperiri inovative cu privire la separarea metalelor prețioase din minereuri

complexe. Parte din studiile realizate aici au fost publicate în revista „Studii și cercetări în chimie” și multe din descoperiri au fost brevetate.

În posturile de conducere (facultate, institut) care i-au fost încredințate și-a îndeplinit îndatoririle cu o corectitudine rar întâlnită, s-a străduit și a reușit să fie drept și omenos în întreaga sa activitate, constituind și în acest domeniu un exemplu luminos, demn de urmat. Pentru meritele sale științifice și sociale a fost distins cu ordine și medalii precum: medalia „A 5-a aniversare a Republicii Populare Române”, „Ordinul muncii clasa a II-a”, „Ordinul muncii clasa a III-a”, „A 25-a Aniversare a Republicii Socialiste România”, „Diploma de merit A.S.I.T.”, „Premiul Ministerului Învățământului pentru lucrări în domeniul combinațiilor complexe”.

În 1955, în data de 2 iulie, profesorul Constantin Macarovici este ales membru corespondent al Academiei Române. Majoritatea oamenilor de cultură vasluieni și din țară consideră că această numire a fost tardivă, având în vedere bogata activitate științifică desfășurată de negreșteanul nostru. Însă această întârziere este explicată de cei ce au consultat documentele vremii prin faptul că după 1948 până spre căderea comunismului se crease un conflict între Academie și conducerea statului, cea din urmă fiind vizibil împotriva evidențierii și recunoașterii unor merite intelectualilor din toate domeniile cunoașterii. Astfel, statistica arată cu cifre clare că din 1948 până în 1990 au existat doar cinci întruniri, sesiuni (1952, 1955, 1963, 1965, 1974) față de 57 în perioada 1869-1948, iar numărul admișilor în Academie a fost evident mult diminuat în perioada despre care facem vorbire. Macarovici a avut deci șansa să nu fie absorbit de conul de umbră din plină zi, creat artificial de un regim în fruntea căruia se instalaseră cei ce nu voiau - pentru că puteau - să promoveze adevăratele capacități intelectuale ale neamului, căci nimeni nu trebuia să îndrăznească a fi mai bun decât ei fără acordul și sprijinul lor.

Mi-ar fi plăcut să vă pot spune câte ceva despre familia sa, care au fost micile bucurii ale vieții sale dincolo de încăperile facultății și institutului de chimie, ce muzică asculta, ce scriitor prefera, ce și-ar fi dorit să devină de nu era chimist, dar nu am putut afla. Am dedus printre/dintre titluri de cărți purtătoare ale numelui său alături de un al doilea Macarovici, că Macarovici Dan a fost fiul profesorului nostru, cea mai mare realizare a existenței sale pământești căci i-a călcat pe urme fiind profesor universitar tot în domeniul chimiei.

S-a stins din viață tot într-un februarie, 7 februarie 1984, fără ca ziarele din locurile natale să-l jalească în vreun scurt ferpar, fără ca ziarele naționale să anunțe sec și oficial dispariția unui academician. Poate nici n-am ști că a fost al nostru, dacă Biblioteca Orășenească din Negrești nu ar avea încrustat pe frontispiciu numele său.

Mihaela Ochianu – Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

Bibliografie:

- Simionescu, Cristofor; Petrovanu, Magda – Figuri de chimiști români (Editura Științifică, București, 1964);
- Ciobanu, Mihai; Andronic, Alexandru; Necula, Petru – Cronica Vasluiului (Publirom, 1999);
- Macarovici, Constantin; Munteanu, Georgeta – Raluca Ripan (Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1982);
- Mărghită, Liviu; Mancaș, Ioan – Membrii Academiei Române originari din județul Vaslui (Editura Multimedia Internațional, Arad, 2006)

10 ani fără Grigore Vieru, „fratele mai mare al vasluienilor”

Însuflețit de dragostea de neam și țară, poetul Grigore Vieru a vizitat numeroase locuri din România, după care, destăinuindu-se, a spus: „Dacă visul unora a fost ori este să ajungă în Cosmos, eu viața întreagă am visat să trec Prutul.”¹

În periplul său neobosit, a poposit de multe ori și în județul Vaslui, invitat fiind la diverse evenimente culturale în orașe și sate.

La sărbătoarea intitulată „Pe Prut la Vetrișoaia”, din comuna cu același nume, organizată în luna lui gustar a anului 2003, Grigore Vieru și-a deschis sufletul în fața auditoriului: „Un filosof antic spunea că, în trecut, pe primul loc era situat preotul, pe locul al doilea, învățătorul, pe al treilea, ostașul și, aproape pe ultimul loc, artistul. Dar, zicea Socrate, că sunt uneori timpuri când lipsește și învățătorul, și preotul, și filosoful, iar artistul trebuie să îi înlocuiască pe toți. Din păcate, la noi, în Basarabia, a lipsit și preotul, și învățătorul pentru că ne-au fost interziși, dar i-a înlocuit artistul. În România nu se poate spune că a lipsit vreunul și văd acum că și primarul Vetrișoaiei și-a lipit inima de ei toți, prin ceea ce face”.²

A vizitat în nenumărate rânduri orașul Huși, prima oară pentru un spectacol de poezie și muzică, însoțit de artiști basarabeni, printre care cunoscuții Doina și Ion Aldea Teodorovici. Aici a legat multe și trainice prietenii cu oameni de cultură, precum Emil Pascal, directorul Casei de Cultură Huși, Constantin Donose, bibliograf la Biblioteca Municipală „Mihai Ralea” Huși, părintele arhimandrit Mina Dobzeu, Theodor Codreanu, profesor de limba română la Liceul „Cuza Vodă” Huși și reputat eminescolog. Acesta din urmă, cunoscându-i în timp personalitatea și opera, i-a dedicat o monografie: *Duminica Mare a lui Grigore Vieru*.

Tare drag i-a fost Vasluiul! Au dovedit-o nenumăratele sale vizite la Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”. Într-una dintre ele, din primăvara anului 2005, într-un dialog cu Mihaela Manu, inimoasa colaboratoare la ziarul „Obiectiv de

¹ *Poetul și Hușul: Doi ani de la moartea lui Grigore Vieru- Dialoguri de suflet/ Mihaela Manu în „Obiectiv de Vaslui”, nr. 2995, 19 ian. 2012, p. 8-9.*

² *O zi de pomină, pe Prut, la Vetrișoaia/ Mihaela Manu în „Obiectiv de Vaslui”, nr. 604, 16 aug. 2003, p. 8-9.*

Vaslui”, poetul Grigore Vieru a mărturisit: „...după multe încercări nereușite de a ajunge în România, în `73, am ajuns, în sfârșit, alături de o delegație de scriitori de la Moscova. Poetul Iacov Achim a rugat oficialitățile sovietice să mă ia și pe mine. Când am ajuns în țară, mă țineam din urma copiilor, pe străzile Bucureștiului, de dragul vorbelor lor. Mi se părea că ei nu vorbesc, ci cântă. După primirea frumoasă care mi s-a făcut și după tot ce am văzut, n-am putut să mă mai despart de țară și nici n-o să mă despart vreodată. Eu am răsărit ca poet din frumusețea limbii române. Basarabia este ieșirea mea la mare.”³

În iunie 2005, la deschiderea *Salonului de Carte*, prilej cu care a fost aniversat la împlinirea vârstei de 70 de ani, a mărturisit: „Știam că va fi bine, dar nu mă așteptam la un lucru atât de emoționant, uluitor chiar. Am fost sărbătorit alături de o mare personalitate: Theodor Codreanu. Mă simt fericit că am fost sărbătorit și la împlinirea a 70 de ani. În viața mea am avut mai multe cumpene. Copilăria mea a fost pârjolită de flăcările războiului, am rămas orfan de mic copil deoarece tata a murit în război. Am trecut peste doi ani de secetă în care am mâncat numai lobodă și ștevie. E un miracol că am rămas cu viață. Pe urmă, după atâția ani de foamete, am fost lovit de o boală de plămâni și am scăpat atunci cu viață. Atunci m-am rugat la Dumnezeu să trăiesc măcar 50 de ani. Pe urmă, am văzut că viața este frumoasă și am zis: <<Doamne, mai adaugă-mi zece ani!>>. Am mai trecut prin cumpene, dar m-am rugat și la 60 de ani <<Doamne, mai dă-mi zece ani. Vreau să mai scriu niște cărți, niște cântece.>> Iată că acum am ajuns la 70 de ani și parcă mi-e rușine să-l mai rog. Dar, după întâmplarea aceasta minunată de la Vaslui, cred că o să las deoparte toată rușinea și o să-l rog pe Dumnezeu să-mi mai dea zece ani fiindcă văd că n-a murit românul nostru. Le mulțumesc vasluienilor pentru dragostea pe care mi-o poartă pentru că această dragoste mi-a dat întotdeauna putere și curaj.”⁴

Grigore Vieru, poetul-patriot, a fost și rămâne „nu numai copilul cel mare al neamului, ci și Duminica Mare a neamului românesc de pretutindeni. Sau măcar o fărâmbă din ea. Și nu pentru că așa a vrut el, ci fiindcă ceva inexplicabil l-a ales să ne reprezinte în chip de supremă sărbătoare, creștină, tocmai acolo unde nu e loc de

³ „Eu am răsărit ca poet din frumusețea limbii române”/ Mihaela Manu în „Obiectiv de Vaslui”, nr. 1067, 9 apr. 2005, p. 8-9.

⁴ *Bardul de peste Prut, fratele mai mare al vasluienilor* : interviu cu poetul Grigore Vieru, cu ocazia prezenței sale la deschiderea Salonului de Carte, în cadrul căruia „îngerul păzitor al graiului românesc de dincolo de Prut” a fost aniversat la împlinirea a 70 de ani; realizat de Mihaela Zărnescu în „Monitorul de Vaslui”, nr. 741, 11 iunie 2005, p. 8-9.

sărbătoare a neamului”⁵. Va rămâne pururea viu în sufletele noastre prin versurile sale:

Trei culori

Străine pofte ne-au răpit
Când via dulce, când ogorul,
Dar nimeni nu a izbutit
Din piept să smulgă Tricolorul.
Fusesse vremea mult prea cruntă,
Și-atât ne-a ars de dânsul dorul,
Că azi ne strângem și la nuntă
Și la botez cu Tricolorul.
Trei culori și-o singură iubire
Românească,
Trei culori și-o singură vorbire
Românească!
Trei culori și-o singură credință
Românească,
Trei culori și-o singură ființă
Românească!
Atât de minunat scânteie,
De crezi că de pe bolți albastre
L-a rupt Hristos din curcubeie
Și l-a dat românimii noastre.
E cald sub el ca sub o rană
Ce-a chinuit Mântuitorul,
E cald în Țara cea Ștefană,
Ne încălzește Tricolorul.
Trei culori și-o singură iubire
Românească,
Trei culori și-o singura vorbire
Românească!
Trei culori și-o singură credință
Românească,
Trei culori și-o singură ființă
Românească!

⁵ Duminica mare a lui Grigore Vieru/ Theodor Codreanu. București : Litera Internațional, 2004;

**Mărturii peste timp ale poetului Grigore Vieru din Cartea de Onoare a
Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui**

Nu, nu poate să moară
această minune dumnezeiască
ce este Țara Românească
de vreme ce Vasluiul
îl cinstește atât de
frumos pe Eminescu.
Legământ
Lui Mihai Eminescu

Știu: cândva la miez de noapte,
Ori la răsărit de soare,
Stinge-mi-s-or ochii mie
Tot deasupra cărții sale.

Am s-ajung atunci, poate,
La mijlocul ei aproape.
Ci să nu închideți cartea
Ca pe recele-mi pleoape.

S-o lăsați așa deschisă
Ca băiatul meu ori fata
Să citească mai departe
Ce n-a dovedit nici tata.

Grigore Vieru
27.XI.2000

Nu, nu poate să moară
această minune dumnezeiască
ce este Țara Românească
de vreme ce Vasluiul
îl cinstește atât de
frumos pe Eminescu.

Legământ

Lui Mihai Eminescu

Știu: cândva la miez de noapte,
Ori la răsărit de soare,
Stinge-mi-s-or ochii mie
Tot deasupra cărții sale.

Am s-ajung atunci, poate,
La mijlocul ei aproape.
Ci să nu închideți cartea
Ca pe recele-mi pleoape.

S-o lăsați așa deschisă,
Ca băiatul meu ori fata
Să citească mai departe
Ce n-a dovedit nici tata.

Iar de n-au s-auză dâșii
Al străvechii slove bucium,
Așezați-mi-o ca pernă
Cu toți codrii ei în zbucium.

Gr. Vieru
27.XI.2000

M-am simțit întotdeauna și mă simt,
la Vaslui, ca între neamurile ^{mele} din satul
meu de pe malul Prutului. Vă mulțumesc.
Chemați-mă și voi veni!

Gr. Vieru
29.XI.2004

M-am simțit întotdeauna și mă simt, la Vaslui, ca între neamurile
mele din satul meu de pe malul Prutului. Vă mulțumesc.
Chemați-mă și voi veni!

Gr. Vieru

Biblioteca Nicolae Milescu - Spătarul
este Academia acestei minunate părți de țară,
Academie pe care au onorat-o cu tulburătoare
discursuri cele mai de seamă personalități
de cultură românești din zilele noastre.
Am încă atâtea de învățat! Păcat că am
descoperit-o atât de târziu, păcat că am
îmbătrânit.

Hristos a înviat!

Gr. Vieru
8 iunie 2005

Biblioteca Nicolae Milescu Spătarul este Academia acestei
minunate părți de țară, Academie pe care au onorat-o cu
tulburătoare discursuri cele mai de seamă personalități de cultură
românești din zilele noastre.

Am încă atâtea de învățat! Păcat că am descoperit-o atât de
târziu, păcat că am îmbătrânit.

Hristos a înviat!

Gr. Vieru

8 iunie 2005

**Cărți de și despre Grigore Vieru
din colecțiile Bibliotecii Județene „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui**

- *Steaua de vineri: poeme*/ Grigore Vieru. Iași : Junimea, 1978;
- *Izvorul și clipa : poezii*/ Grigore Vieru. București : Albatros, 1981;
- *Rădăcina de foc : poeme, confesiuni*/ Grigore Vieru. București: Univers, 1988;
- *Cum mi-am învățat băiatul cifrele și numerele*/ Grigore Vieru. Chișinău: Hyperion, 1991;
- *Curățirea fântinii : versuri*/ Grigore Vieru. Galați: Porto-Franco, 1993;
- *Rugăciune pentru mama : versuri*/ Grigore Vieru. Craiova : Scrisul Românesc, 1994;
- *Grigore Vieru: Omul și Poetul* / Fănuș Băileșteanu. București : Iriana, 1995;
- *Cartea ghiocelor : versuri* / Grigore Vieru. Chișinău : Prometeu, 1996;
- *Grigore Vieru: biobibliografie*. Chișinău : Litera, 1997;
- *Acum și în veac : poeme, confesiuni*/ Grigore Vieru. Chișinău : Litera, 2000;
- *Întregul cer: versuri*/ Grigore Vieru. Chișinău : Prut Internațional, 2002;
- *La școala iepurașilor : versuri*/ Grigore Vieru. Chișinău : Prut Internațional, 2002;
- *Strigat-am către tine: volum antologic de autor*/ Grigore Vieru. Chișinău: Litera Internațional, 2002;
- *Cât de frumoasă ești: antologie*/ Grigore Vieru. București : Litera Internațional, 2004;
- *Duminica mare a lui Grigore Vieru*/ Theodor Codreanu. București : Litera Internațional, 2004;
- *Steaua de vineri : versuri*/ Grigore Vieru. Chișinău: Prut Internațional, 2004;
- *Albinuța : versuri*/ Grigore Vieru. Chișinău : Litera, 2005;
- *Ghicitoare fără sfârșit: versuri*/ Grigore Vieru. Chișinău : Prut Internațional, 2005;
- *Un discipol al lui Orfeu : Omagiu adus poetului Grigore Vieru la 70 de ani* – Chișinău : Prut Internațional, 2005;
- *Grigore Vieru – Iluminat de Poezie*/ Virgil Nistru Țigănuș. Chișinău : Editura Universității din Chișinău, 2006;
- *Taina care mă apără : opera poetică*/ Grigore Vieru. Iași : Princeps Edit, 2008;
- *Cele mai frumoase poezii*/ Grigore Vieru. București : Jurnalul, 2009;

- *Grigore Vieru: poetul arhietipurilor*/ Mihai Cimpoi. Iași : Princeps Edit, 2009;
- *Pâine cu rouă: povestiri*/ Grigore Vieru. București : Editura Agora, 2009;
- *Grigore Vieru, poetul*/ Mihai Cimpoi. Chișinău : Știința, 2010;
- *Grigore Vieru: biobibliografie*. Chișinău : Baștina-Radog SRL, 2011;
- *Mișcarea în infinit a lui Grigore Vieru*/ Paul Gorban. Iași : Princeps Edit, 2011;
- *Poemele mamei=Carmina matris*/ Grigore Vieru. Iași: Alfa, 2012;
- *Grigore Vieru în amintirile contemporanilor*/ Daniel Corbu. Iași : Princeps Multimedia, 2013;
- *Rândunică-rândunea*/ Grigore Vieru. Chișinău : Prut, 2013.

Liliana Moga - Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

„După-amiezile culturale la Vaslui”

Anul 2018 a fost unul rodnic din punctul de vedere al activităților pentru Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui. Expoziții, lansări de carte, întâlniri de cenacлу, activități dintre cele mai diverse destinate atât copiilor, cât și adulților, toate au animat instituția vasluiană și au atras, spre lumea magică a cărților, un public tot mai numeros.

Dintre nenumăratele evenimente organizate aici, unul dintre cele mai îndrăgite rămâne seria de conferințe „După-amiezi culturale la Vaslui”, în colaborare cu domnul prof. dr. univ. Constantin Dram, de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași, care este și coordonator.

Debutând în 2014 și transformându-se într-o activitate permanentă, „După-amiezile” au câștigat inima publicului vasluian datorită diversității temelor propuse și a înaltei ținute culturale a invitaților care au conferențiat.

Datorită interesului pe care l-au stârnit, unele conferințe au văzut lumina tiparului în 2018 în cartea *După-amiezi culturale la Vaslui*, cu un *Argument* semnat de coordonatorul seriei, din care redăm un fragment: „Deși cei mai mulți dintre vorbitori fac parte din cadrul lumii academice și culturale ieșene, conferințele au prilejuit și participarea unor personalități din Bacău, Suceava, Chișinău, București. Un număr mare de vorbitori, domenii de larg interes (literatură, critică, sociologie, filosofie, psihologie, asistență socială, antropologie, istorie, folcloristică, mitologie, arte vizuale, estetică, publicitate, economie, traductologie), marcarea evenimentelor culturale și istorice semnificative, prezența constantă a unui public entuziast, cuprinzând ceea ce are mai bun orașul Vaslui la nivel de elită culturală: aceasta este rețeta unei inițiative de succes, permanentizată de câțiva ani.” Lucrarea poate fi oricând împrumutată de utilizatori, aceasta fiind în colecțiile bibliotecii.

Avem ferma convingere că cei care au trecut pragul bibliotecii pentru a participa la acestea au plecat mai bogați sufletește, cu noi informații valoroase și dornici să revină.

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

Unirea Principatelor Române: context internațional și proiecte modernizatoare

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
cercetător șt. dr. **LIVIU BRĂTESCU**, Institutul de Istorie „A. D. Xenopol” Iași

Joi, 25 IANUARIE 2018, ora 14:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

MAIORESCU ȘI POSTERITATEA LUI CRITICĂ

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
prof. univ. dr. **ANTONIO PATRAȘ**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

Miercuri, 14 FEBRUARIE 2018, ora 14:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

CARPE DIEM SAU REFLEXUL PERSAN AL SURĂSULUI LUI HORATIUȘ

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
prof. dr. **GHEORGHE IORGA**, traducător și orientalist

Miercuri, 28 MARTIE 2018, ora 14:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

CORP, IDENTITATE, MEMORIE

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
conf. univ. dr. **EMANUELA ILIE**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

Marti, 24 APRILIE 2018, ora 14:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

DIALOG DESPRE FRUMOS

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
prof. univ. dr. **PETRU BEJAN**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

Luni, 21 mai 2018, ora 14:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

ENIGMELE ROMANULUI POLITIST. ISTORIA UNUI PERSONAJ: ANDREI MLADIN

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
scriitor **GEORGE ARION**

Miercuri, 20 Iunie 2018, ora 15:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

ÎNCEPUTURILE INSTITUȚIEI BURSEI ȘI RENĂȘTEREA FLAMANDĂ

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
prof. univ. dr. **ALEXANDRU TRIFU**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

Luni, 2 Iulie 2018, ora 14:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

30 7 FESTIVALUL UMORISTIC Constantin Tanase

Biblioteca Județeană „N. M. Spătarul” Vaslui

Miercuri, 3 octombrie, ora 10⁰⁰
Conferința: „Constantin Chiriac, actor de teatru și film”

Joi, 4 octombrie
• ora 15⁰⁰
Expoziție de portrete a graficianului Marian Avramescu
„Laureați ai Premiului Nobel pentru literatură”
• ora 16⁰⁰
Premierea laureaților Concursului de literatură satirico-umoristică

Programul este însoțit de o expoziție de portrete a graficianului Marian Avramescu „Laureați ai Premiului Nobel pentru literatură” și de o sesiune de lectură a unor texte satirice din literatura noastră.

Participanți: Constantin Chiriac, actor de teatru și film; Marian Avramescu, grafician; Aurelia Ciocan, artistă plastică; Mihai Eminescu, poet; Ștefan Ionescu, actor de teatru; Constantin Tanase, actor de teatru și film.

Participanți: Constantin Chiriac, actor de teatru și film; Marian Avramescu, grafician; Aurelia Ciocan, artistă plastică; Mihai Eminescu, poet; Ștefan Ionescu, actor de teatru; Constantin Tanase, actor de teatru și film.

CONSILIUL JUDEȚEAN VASLUI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL” VASLUI

CONFERINȚA

DUPĂ - AMIEZI CULTURALE LA VASLUI

PACTUL RIBBENTROP-MOLOTOV

COORDONATOR
prof. univ. dr. **CONSTANTIN DRAM**, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

CONFERENȚIAZĂ
acad. **VALERIU MATEI**, director al Institutului Cultural Român “Mihai Eminescu” Chișinău

Marti, 30 octombrie 2018, ora 14:00

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „N. M. SPĂȚARUL” VASLUI

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

Alina Tanasă - Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

Conferința „Unirea Principatelor Române:
context internațional și proiecte modernizatoare” - 25 ianuarie 2018,
susținută de cercetător științific dr. Liviu Brătescu,
Institutul de Istorie „A.D.Xenopol” Iași

Veniamin Costachi, un sfert de mileniu de la naștere

*„Un om mai sfânt și mai bun n-a mai ținut
în mână cârja de episcop român.”
(Nicolae Iorga)*

Nu se poate vorbi despre România - așa cum este ea astăzi, cu punctele ei nevralgice, dar, mai ales, cu părțile sale demne de menționat - fără a-i avea în vedere pe înaintași, fără a le cinsti memoria celor care au pus o cărămidă la consolidarea culturii noastre. Tocmai de aceea, una dintre preocupările bibliotecii noastre este de a risipi praful memoriei și de a aduce mereu în prim plan personalitățile trecutului, oameni care au lăsat urme de neșters pe tărâmul valorii.

O personalitate demnă de menționat, a cărei existență este legată de ținutul Vasluiului, este mitropolitul Veniamin Costachi (1768-1846). De la nașterea sa s-au împlinit în 2018, anul Centenarului, 250 de ani. În semn de prețuire, Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui, cu sprijinul Consiliului Județean Vaslui, a editat o broșură și o carte, lucrări menite să-i aducă un omagiu marelui cărturar și teolog care, pe parcursul a șase decenii, a jucat un rol important în cadrul mișcării iluministe de la începutul secolului al XIX-lea din Moldova și a avut o remarcabilă activitate socială, politică, pastorală și educațională.

Broșura prezintă câteva repere biografice cu momentele importante din viața și activitatea lui Veniamin Costachi, opera, referințe critice și frumoase gânduri de aducere aminte. În realizarea acesteia au fost valorificate documente din colecțiile bibliotecii, articole și lucrări din mediul online.

În realizarea cărții, menționăm, în plus, frumoasa colaborare cu nume importante precum: lect. univ. dr. Mirela Beguni - Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava, dr. Laurențiu Chiriac - Muzeul Județean „Ștefan cel Mare” Vaslui, profesor Costin Clit - Colegiul Național „Cuza Vodă” Huși, lect. dr. Vasile M. Demciuc - Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava, Ignatie, Episcopul Hușilor, prof. dr. Elena Monu, președintele Societății Culturale „Academia Bârlădeană”, pr. dr. Aurel Florin Țuscanu - Arhiepiscopia Romanului și Bacăului.

Redăm un fragment grăitor din cartea *Istoria Seminarului „Veniamin” din Iași* (1904), semnată de Gheorghe Adamescu: „Nu numai slujitor al altarului, nu numai propovăduitor al cuvântului dumnezeesc, dar iubitor de patrie și luptător pentru drepturile ei în vremuri grele și înnoirate, Veniamin este una din figurile trecutului nostru care se impune prin mulțimea calităților înalte și rare, prin curățenia și sfințenia vieții, prin devotamentu-i nemărginit pentru adevăr și bine.”

Un amplu eveniment dedicat marelui cărturar s-a desfășurat în zilele de 29-30 iunie 2018. Simpozionul național „Cultura românească - factor de unitate națională” a deschis seria activităților la Sala „Ștefan cel Mare” a Consiliului Județean, unde au ținut alocuțiuni invitați de marcă.

Acestea au continuat în comuna sa natală, Roșiești, în organizarea cărora fiind implicate instituțiile: Consiliul Județean Vaslui, Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Primăria Roșiești, Parohia Roșiești sub patronajul Episcopiei Hușilor. Cu acest prilej, au avut loc ceremonia dezvelirii și sfințirii plăcii comemorative amplasate sub bustul Mitropolitului Veniamin, situat în curtea școlii din localitate, și sfințirea unei troițe din centrul satului.

Simpozionul Național **„Mitropolitul Veniamin Costachi - 250 de ani de la naștere”**, desfășurat la sediul Primăriei Roșiești, a încheiat seria manifestărilor. Au luat cuvântul Preasfințitul Părinte Episcop Ignatie, academicianul Valeriu Matei de la Chișinău, academicianul Ion Hadârcă, pr. prof. dr. Ion Vicovan, decanul Facultății de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași, prof. dr. Cătălin Turliuc, de la Institutul de Istorie „A.D. Xenopol” Iași, prof. Elena Monu, președinte al Societății Culturale „Academia Bârlădeană” și prof. Costin Clit, de la Colegiul Național „Cuza Vodă” Huși.

Veșnică aducere aminte și cinstire marilor români!

Alina Tanasă - Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

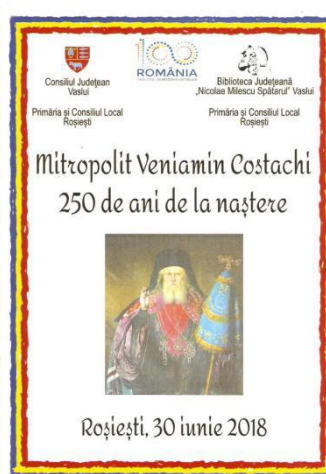

VENIAMIN COSTACHI
(1768-1846)

Veniamin Costachi
(1768 - 1846)

Vaslui, 2018

Seară de poezie

Pe 21 martie 2019, de Ziua Internațională a Poeziei, șlefuitori vasluieni de versuri au sărbătorit emoția. Astfel, preț de aproape două ore și în prezența unui public numeros, membri activi de la două cenacuri vasluiene - „ProLITERA”, al Bibliotecii Județene, și „Poesis Moldaviae” - au încântat audiența printr-un recital din creația proprie. De asemenea, au recitat, spre bucuria tuturor, și președinții celor două cenacuri: prof. dr. Pavel Toma și bibliotecarul-poet Mihai Apostu. Atmosfera a fost condimentată cu un plăcut moment muzical susținut de elevi talentați de la Liceul „Ion Mincu” Vaslui.

LANSĂRI DE CARTE

Consiliul Județean Vaslui

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

ORGANIZEAZĂ

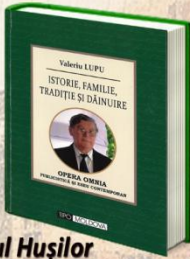
Joi, 7 februarie 2019, ora 12:00
Biblioteca Județeană „N. M. Spătarul” Vaslui

LANSARE DE CARTE

Prezintă:

- P.S. IGNATIE - Episcopul Hușilor
- Dan RAVARU
- Laurențiu CHIRIAC

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767, Tel. +40 335 401164
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

Valeriu Lupu, cunoscut medic vasluian și un neobosit truditor pe tărâmul vast al culturii, a lansat cea de-a treisprezecea sa carte *Istorie, familie, tradiție și dăinuire*, dedicată „celor ce nu mai sunt, dar care trăiesc prin noi”. Evenimentul s-a bucurat de un public numeros și de invitați de marcă.

Consiliul Județean Vaslui

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

LANSARE DE CARTE

Julian Rusanovschi

Războiul Monumentelor

soarta monumentelor din Basarabia, Bucovina de Nord, Transnistria din perioada 1918-1944

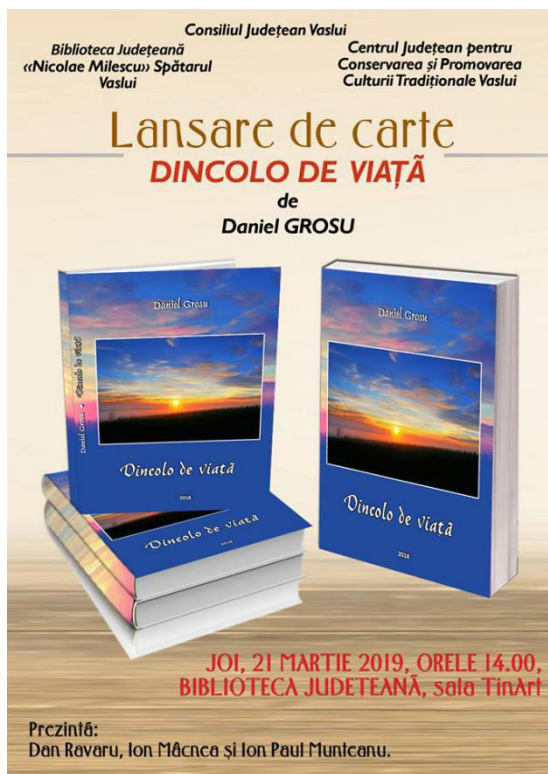
Prezintă:
Laurențiu Chiriac

Joi, 21 februarie 2019, ora 12:00
Biblioteca Județeană „N. M. Spătarul” Vaslui

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui
Str. Hagi Chiriac, Nr. 2, cod 730129, Tel/fax: +40 235 313767, Tel. +40 335 401164
www.bjvaslui.ro ; www.facebook.com/bjvaslui ; bjvaslui@yahoo.com

Avocatul Iulian Rusanovschi, din Republica Moldova, însuflețit de o profundă dragoste de neam, istorie și adevăr, a lansat la Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui lucrarea *Războiul monumentelor*. Cartea tratează „soarta monumentelor din Basarabia, Bucovina de Nord, Transnistria din perioada 1918-1944”.

„Te iubesc, viață. Cum să nu te iubesc?”

Mereu te-am iubit, chiar dacă uneori am fost la un pas să renunț la tine. Dar chiar și atunci te iubeam.

Iubesc răsăritul, apusul, ziua, noaptea, vrăbiuțele care-mi vin la geam, oamenii deosebiți care încearcă să-și ajute semenii, adolescenții care se sărută, chiar și babele care pun frână în mijlocul pieții ca să mai depene și ele câte un ghem de bârfe, iubesc și roua, și noroiul.

Te iubesc și te voi iubi de-a pururi, te voi iubi chiar și atunci când hoasca asta de moarte va dori să mă smulgă din tine.

Nu va reuși!

Pentru că eu mereu voi avea zori în suflet.

Chiar și după asfințit.

Că tocmai de asta ești tu atât de frumoasă, viață, pentru că <<fiecare zi are amurg, fiecare zi are și zori>>, după cum spunea Zaharia Stancu.

Te iubesc, viață. Cum să nu te iubesc?”

(Daniel Grosu)

Dincolo de viață, cea mai recentă carte a scriitorului vasluian Daniel Grosu, a fost lansată joi, 21 martie 2019, la Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui.

Activitatea a fost organizată în colaborare cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vaslui și a constat în prezentarea cărții și recitaluri de muzică și poezie.

Daniel Grosu este membru al Uniunii Scriitorilor din România, filiala Iași, din anul 2008, opera sa incluzând: romanele *Eu și Păcăliciul* (1997), *Dincolo de iubire* (2002), *Toamnă kaki* (2006), *Călugărița* (2007), *Dedesubt* (2010), *Demnitate vândută* (2016), culegerea de eseuri *Cu sufletul în palmă* (2006), volumul de proză scurtă *Când norii se sărută* (2007) și volumul de versuri *Profesorul de moarte* (2010). Toate lucrările sale se află în colecțiile Bibliotecii Județene.